

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 24.11.2023 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Heleny Przybylové a přísedících Hany Aluškové a Věry Štampachové, **takto:**

Obžalovaný

nar. [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem a adresa pro účely doručování [REDACTED] č. p. [REDACTED] okr. [REDACTED]

je vinen,

že v době nejméně od září 2017 do listopadu 2017 v [REDAKCE] okr. [REDAKCE] v [REDAKCE] okr. [REDAKCE], a případně i na jiných místech [REDAKCE] kraje, jako zaměstnanec na pozici [REDAKCE] obchodní společnosti A [REDAKCE] s.r.o., IČ: [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE] jejímž předmětem činnosti zapsaným v obchodním rejstříku byla „projektová činnost v investiční výstavbě“ a „provádění staveb včetně jejich změn, udržovacích prací na nich a jejich odstraňování v rozsahu zákona č. 360/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů“, a zároveň jako odpovědný zástupce podle § 11 zákona č. 455/1991 Sb., živnostenského zákona, a osoba fakticky se podílející na obchodním vedení, obchodní činnosti a běžné provozní činnosti obchodní společnosti B [REDAKCE] s.r.o., IČ: [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE] jejímž předmětem činnosti zapsaným v obchodním rejstříku byla „projektová činnost ve výstavbě“ a „provádění staveb, jejich změn a odstraňování“;

poté, co jménem těchto obchodních společností přijal poptávku od obchodní společnosti P. a. s., IČ: , se sídlem , na vybudování kanalizace

a kanalizačních přípojek na zakázce „Kanalizace [redacted] etapa a Kanalizační přípojka III. etapa“ (dále též jen „zakázka“), odeslanou z e-mailové adresy [redacted] která byla dne 19.9.2017 doručena na obžalovaným v té době užívané e-mailové adresy [redacted] a [redacted],

obžalovaný s cílem v rámci tohoto poptávkového řízení upřednostnit obchodní společnost E [redacted] s.r.o. před obchodní společností A [redacted] s.r.o., a tím obchodní společnosti E [redacted] s.r.o. opatřit majetkový prospěch na úkor obchodní společnosti A [redacted] s.r.o., zpracoval rozdílné cenové nabídky k poptávaným stavebním pracím, které pak předal zástupci obchodní společnosti P [redacted] a.s. a to tak, že

- nejprve elektronickou cestou dne 22.9.2017 zaslal jménem obchodní společnosti E [redacted] s.r.o. cenovou nabídku na výstavbu splaškové kanalizace - stoky ve výši 2.862.134,35,- Kč bez DPH a na výstavbu kanalizační přípojky ve výši 1.357.045,82,- Kč bez DPH,
- dne 25.9.2017 zaslal elektronickou cestou jménem obchodní společnosti A [redacted] s.r.o. cenovou nabídku na výstavbu kanalizační přípojky ve výši 1.385.829,33,- Kč bez DPH, aniž by jménem této společnosti současně podal též cenovou nabídku na výstavbu splaškové kanalizace - stoky,
- dne 5.10.2017 zaslal elektronickou cestou jménem obchodní společnosti E [redacted] s.r.o. finální cenovou nabídku na kanalizační přípojky ve výši 1.219.221,59,- Kč bez DPH,
- a přesně nezjištěného dne v období časově úzce souvisejícím s výše uvedenými daty předal zástupci společnosti P [redacted] a.s. i další cenovou nabídku společnosti E [redacted] s.r.o. na výstavbu splaškové kanalizace – stoky a cenovou nabídku společnosti A [redacted] s.r.o. na výstavbu totožného díla v přesně nezjištěných výších, nicméně tak, že cena za totožné dílo stanovená v cenové nabídce společnosti A [redacted] s.r.o. byla pro zadavatele vyšší,

kdy na základě těchto cenových nabídek obchodní společnost P [redacted] a.s. na podkladě objednávky číslo [redacted] ze dne 3.11.2017 objednala provedení shora uvedené stavební zakázky u obchodní společnosti E [redacted] s.r.o., načež obžalovaný téhož dne jménem obchodní společnosti E [redacted] s.r.o. prostřednictvím e-mailové adresy [redacted] tuto objednávku akceptoval, čímž jménem obchodní společnosti E [redacted] s.r.o. uzavřel s obchodní společností P [redacted] a.s. smlouvu o dílo, přičemž současně za tuto společnost akceptoval cenovou nabídku na výstavbu kanalizační přípojky ve výši 1.218.557,23,- Kč a na výstavbu splaškové kanalizace – stok ve výši 2.607.615,53,- Kč (z toho částka 8.621,15,- Kč představovala náklady za kácení stromů),

přičemž obžalovaný přesně nezjištěného dne před 18.10.2017 objednal jménem obchodní společnosti E [redacted] s.r.o., jakožto objednatelem, provedení části předmětné zakázky u obchodní společnosti A [redacted] s.r.o., jakožto zhotovitele, a to konkrétně výstavbu splaškové kanalizace - stoky za cenu ve výši 2.338.870,86,- Kč bez DPH (s výjimkou položky – kácení stromů), k čemuž následně této společnosti doložil písemnou objednávku datovanou dnem 27.10.2017, načež nejpozději dne 31.10.2017 jménem obchodní společnosti A [redacted] s.r.o., jako její [redacted] tuto objednávku zároveň i akceptoval, a tím jménem obchodní společnosti [redacted] s.r.o. uzavřel s obchodní společností E [redacted] s.r.o. smlouvu o dílo, když jako [redacted] obchodní společnosti A [redacted] s.r.o. zaměstnancům této obchodní společnosti nařídil zahájení příslušných stavebních prací v rámci realizace uvedené stavební zakázky, jejíž samotnou realizaci pak také jako [redacted] obchodní společnosti A [redacted] s.r.o., osobně řídil, přičemž zároveň skrytě jednal i za obchodní společnost E [redacted] s.r.o.,

to vše s cílem, aby se přímým formálním subdodavatelem obchodní společnosti P [redacted] a.s. při realizaci uvedené stavební zakázky stala obchodní společnost E [redacted] s.r.o.,

avšak současně aby samotné stavební práce na této zakázce jako subdodavatel obchodní společnosti E s.r.o., a to s využitím svých vlastních výrobních prostředků a zaměstnanců, fakticky provedla obchodní společnost A s.r.o., a aby obchodní společnost E s.r.o., případně obžalovaný jako osoba fakticky ovládající tuto obchodní společnost, uvedeným způsobem získali na úkor obchodní společnosti A s.r.o. neoprávněný majetkový prospěch ve výši odpovídající rozdílu cenové objednávky od obchodní společnosti P a.s., vůči obchodní společnosti E s.r.o., ze dne 3. 11. 2017 a cenové objednávky od obchodní společnosti E s.r.o., vůči obchodní společnosti A s.r.o., datované dnem 27. 10. 2017, tedy neoprávněný majetkový prospěch ve výši nejméně 260.123,52,- Kč,

tedy

jako zaměstnanec a účastník na podnikání dvou podnikatelů se stejným předmětem činnosti v úmyslu opatřit jinému či sobě prospěch uzavřel smlouvu na úkor jednoho z podnikatelů,

č í m ž s p á c h a l

přečin zneužití postavení v obchodním styku podle § 255a odst. 1 trestního zákoníku a

o d s u z u j e s e

podle § 255a odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **1 (jednoho) roku**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 (tří) roků**.

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá peněžitý trest ve výši **100 denních sazeb**, přičemž 1 denní sazba činí **3.000,- Kč** (tedy v celkové výši **300.000,- Kč**).

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkcí statutárního orgánu či člena statutárního orgánu, prokuristy a odpovědného zástupce dle § 11 zákona č. 455/1991 Sb., živnostenského zákona, u obchodní korporace, jejímž předmětem podnikání je projektová činnost ve výstavbě a provádění staveb, jejich změn a odstraňování, a to na dobu **3 (tří) roků**.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená obchodní společnost A s.r.o., se sídlem IČ: odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na základě důkazů provedených při hlavním líčení dospěl soud k závěru, že se obžalovaný dopustil jednání popsaného ve výroku rozsudku, tedy zjednodušeně a zkráceně řečeno poté, co byl zaměstnancem společnosti P a.s. osloven jako zaměstnanec společnosti A s.r.o. (dále jen A) s tím, aby podal jménem této společnosti cenovou nabídku na zhotovení zakázky pro společnost P a.s. (dále jen P) jako subdodavatel, tomuto sdělil, že tato společnost nejspíš nebude mít časové možnosti pro zhotovení zakázky, a následně doporučil jinou společnost, a to E s.r.o. (dále jen E), u níž působil na pozici a skrytě společnost i řídil. Za obě společnosti pak obžalovaný podal cenové nabídky tak, že cenová nabídka společnosti

A[REDAKCE] byla pro zadavatele méně výhodná. Poté, co byla ze strany společnosti P[REDAKCE] jako subdodavatel vybrána právě společnost E[REDAKCE], obžalovaný potvrdil objednávku prací ze strany společnosti P[REDAKCE], současně uzavřel za společnost A[REDAKCE] i E[REDAKCE] smlouvu mezi těmito společnostmi na zhotovení části společnosti P[REDAKCE] objednaných prací ze strany společnosti A[REDAKCE] za nižší cenu, než měla obdržet za vyhotovení těchto prací společnost E[REDAKCE], a to za účelem získání finančního prospěchu v rozsahu rozdílu daných zakázek.

2. Obžalovaný v přípravném řízení ani hlavním líčení k věci nevypovídal, pouze se v některých případech vyjádřil k provedeným důkazům, a to jak výsledkům svědků, tak listinným důkazům, kdy z těchto vyjádření bylo možno dovodit, že odmítá závěr, že by se skutek měl odehrát způsobem tvrzeným v obžalobě.
3. Pro větší přehlednost a srozumitelnost rozsudku soud při odůvodnění rozsudku bude obsah jednotlivých provedených důkazů rekapitulovat a hodnotit v souvislosti s jednotlivými znaky projednávaného trestného činu. Obžalovaný se svým jednáním popsaným ve výroku rozsudku (obdobně jako v obžalobě) měl dopustit trestného činu zneužití postavení v obchodním styku dle § 255a odst. 1 trestního zákoníku. Danou skutkovou podstatu naplní ten, kdo jako podnikatel, společník, člen orgánu, zaměstnanec nebo účastník na podnikání dvou nebo více podnikatelů se stejným nebo podobným předmětem činnosti v úmyslu opatřit sobě nebo jinému výhodu nebo prospěch uzavře nebo dá popud k uzavření smlouvy na úkor jednoho nebo více podnikatelů nebo jejich podniků.
4. Z uvedeného vyplývá, že první podmínkou vzniku trestní odpovědnosti za daný delikt je existence speciálního subjektu, tedy splnění konkrétních podmínek na straně pachatele trestného činu, který musí být v zákonem uvedeném speciálním postavení u nejméně dvou podnikatelů. Obecnou definici podnikatele obsahuje (shodně s dobou spáchání projednávaného činu) ustanovení § 420 odst. 1 obč. zák. (zákon č. 89/2012 Sb.), podle kterého se jedná o osobu, která samostatně vykonává na vlastní účet a odpovědnost výdělečnou činnost živnostenským nebo obdobným způsobem se záměrem činit tak soustavně za účelem dosažení zisku. Dle § 421 odst. 1 obč. zák. se za podnikatele považuje osoba zapsaná v obchodním rejstříku. Podle § 42 zákona č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřenských fondů, se do obchodního rejstříku zapisují mimo jiné obchodní společnosti a družstva podle zákona upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev, kterým je zákon č. 90/2012 Sb. (zákon o obchodních korporacích), podle jehož § 1 odst. 2 se mezi obchodní společnosti řadí mimo jiné i společnosti s ručením omezeným a akciové společnosti. Z uvedeného je zřejmé, že jak společnost A[REDAKCE], tak společnost E[REDAKCE] jsou a v rozhodné době byly podnikateli ve smyslu § 255a odst. 1 trestního zákoníku. Z příslušných zápisů v obchodním rejstříku pak je zřejmé, že obě dané společnosti byly řádně zapsány v obchodním rejstříku. Z pracovní smlouvy (čl. 9-10 spisu) vyplývá, že obžalovaný byl od [REDAKCE].2014 zaměstnancem společnosti A[REDAKCE] na pozici [REDAKCE]. Jeho pracovní poměr byl ukončen dohodou dne [REDAKCE].2017 (čl. 11). Stejnou skutečnost ostatně potvrdil i sv. Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] dané společnosti, či zaměstnanec dané společnosti sv. [REDAKCE] [REDAKCE] kteří upřesnili, že obžalovaný u této společnosti pracoval od roku 2004 v pozici [REDAKCE] poté cca v roce 2008 ukončil pracovní poměr a podnikal, když kolem roku 2010 se do společnosti vrátil opět na stejnou pozici a v roce 2014 v podstatě na vlastní žádost získal pozici [REDAKCE] společnosti (bylo vysvětleno, že původní záměr byl zřídit i funkci [REDAKCE] proto byla pozice nazvána „[REDAKCE]“, nicméně ke zřízení funkce jakéhokoliv jiného [REDAKCE] již nedošlo, takže obžalovaný měl v podstatě jako jediný řídicí pravomoci ve společnosti – samozřejmě kromě [REDAKCE]. Danými důkazy tak bylo jednoznačně prokázáno, že u společnosti A[REDAKCE] byl obžalovaný v postavení zaměstnance podnikatele ve smyslu § 255a odst. 1 trestního zákoníku (v daném případě zaměstnance na vedoucím řídicím postavení s poměrně širokými pravomocemi právně

zavazovat danou právnickou osobu).

5. Ustanovení § 255a odst. 1 trestního řádu není ustanovením s blanketní dispozicí, neboť při vymezení zákazu konkurence neodkazuje na žádný právní předpis. Trestní zákoník zde přímo stanoví vlastní znaky charakterizující porušení zákazu konkurence, a to univerzálně bez rozlišení právních forem podnikatelských subjektů, na něž se vztahuje, a současně obligatorně spojuje trestní odpovědnost pachatele se specifickým úmyslem spočívajícím v konkrétním záměru opatřit sobě nebo jinému výhodu nebo prospěch. Proto také pro trestní odpovědnost podle citovaného ustanovení není nutné, aby současně muselo dojít k porušení zákazu konkurence dle předpisů občanského práva (viz rozh. č. 39/2006 Sb. rozh.tr.). Je tak lhostejno, zda na straně obžalovaného jako zaměstnance A [redacted] byl smluvně upraven zákaz jeho konkurenčního jednání či zda takový zákaz vyplýval z civilních právních předpisů.
6. Z výpisu z obchodního rejstříku společnosti E [redacted] je zřejmé, že v rozhodné době nebyl obžalovaný evidován v pozici statutárního orgánu, kterým byl [redacted] [redacted] obžalovaný se stal jediným jednatelem i společníkem dané osoby až [redacted] 12.2018 (resp. [redacted] 12.2018), tedy až v době následující. Nicméně z dokazování vyplynulo, že faktický stav v rozhodné době zcela neodpovídal záznamům v obchodním rejstříku. Ve věci byl vyslechnut sv. [redacted] [redacted] který uvedl, že s obžalovaným byli „spolupracovníci ve firmě E [redacted]“, když tato společnost vznikla za účelem zhotovení zakázky v [redacted] kde z důvodu postihu tzv. „[redacted] [redacted]“ museli danou zakázku vykonávat pouze prostřednictvím právnické osoby. Po založení dané společnosti pak tato fakticky prováděla uvedenou zakázku v podobě stavebních prací v [redacted] nicméně svědek se k této zakázce vyjadřoval velmi kriticky, rozhodně nesplnila jeho očekávání, proto chtěl vlastní účast na dané společnosti co nejrychleji ukončit a společnost chtěl „předat“ obžalovanému. Svědek uvedl, že mu obžalovaný „pomáhal založit“ danou společnost a byl jeho poradce, kdy svědek se stal jediným společníkem i jednatelem dané společnosti. Nicméně pokud byl svědek dotazován na jakékoliv otázky týkající se zřízení dané společnosti, vyřízení formálních záležitostí spojených se založením společnosti, s provozováním jednotlivých živností ze strany dané společnosti apod., tak bylo zcela evidentní, že se v dané problematice příliš nevyzná. Svědek k dotazu soudu uvedl, že neví, zda společnost měla nějakého [redacted] [redacted] a pokud mu bylo sděleno, že právě takovou funkci ve společnosti zastával obžalovaný, tak uvedl, že to nejspíš bylo proto, že „on sám možná nesplňoval až tak dokonale podmínky“ (myšleno podnikání, jež měla společnost v předmětu činnosti). Současně svědek uvedl, že neví, zda s obžalovaným na funkci [redacted] [redacted] uzavíral nějakou smlouvu, rozhodně ho za jeho služby neplatil, neboť „byl předpoklad, že až opustí firmu A [redacted] že se k svědkovi přidá“. K dotazům na svědkem vyslovený předpoklad, že by měl obžalovaný opouštět společnost A [redacted], svědek hovořil zcela nekonkrétně, že šlo v podstatě o jeho dedukci a možná se o tom spolu bavili. Svědek uvedl, že předpokládal, že v budoucnu, pokud by se firma „rozběhla“, tak by jí měli společně s obžalovaným a „pracovali by už jenom ve firmě E [redacted]“, s tím, že se o tom bavili, „že by to bylo fajn“. Svědek současně uvedl, že po zakázce v [redacted] (kvůli níž se společnost zakládala), ví o tom, že byla ještě jedna zakázka v ČR, ale to už on byl „na odchodu ze společnosti“, převáděl jí na obžalovaného a prakticky už se o tuto zakázku nestaral. Svědek upřesnil, že se jednalo o výkopové práce pro P [redacted], šlo o kanalizaci, kdy danou zakázku získali díky „známosti přes obžalovaného“. Celou zakázku dle svědka [redacted] dojednal obžalovaný, neboť byl „v A [redacted] na pozici, kdy to mohl dojednávat“, on sám neví, zda se uzavřela nějaká smlouva, ví, že se řešila objednávka. Z výpovědi sv. [redacted] tak vyplývá, že v podstatě od počátku založení společnosti E [redacted] se na jejím založení obžalovaný podílel, byl zde i určitý předpoklad, že by později ve společnosti figuroval, přičemž následně byl obchodní podíl ve společnosti převeden výhradně na něj a tento se stal i jediným jednatelem společnosti. Kromě toho bylo

z jeho výpovědi zřejmé, že veškeré úkony související se zakázkou mezi společností P. a E. zajišťoval právě obžalovaný, který danou zakázku i zajistil, dle svědka „díky svým známostem“.

7. Sv. [REDACTED] zástupce společnosti P., který řešil výběr subdodavatele na zakázku stavby dané fáze kanalizace v obci [REDACTED], uvedl, že oslovil obžalovaného jako zástupce společnosti A., neboť ho znal z dřívější zakázky. Současně uvedl, že to byl právě obžalovaný, kdo mu doporučil společnost E. a sdělil, že na danou zakázku A. „nebude mít čas“. Kromě toho svědek vypověděl, že se nikdy nedozvěděl, jakou roli by měl obžalovaný mít u společnosti E., ale postupně mu došlo, že je asi „člověkem, co sedí na dvou místech najednou“, což když měl vysvětlit soudu tak uvedl, že to chápal tak, že oficiálně obžalovaný zastupuje A., ale „bokem“ E. Daný svědek pak potvrdil, že o předmětné zakázce jednal v podstatě pouze s obžalovaným. Sv. [REDACTED] zaměstnanec společnosti E. uvedl, že z jeho pohledu obžalovaný byl šéf firmy a on byl zaměstnán „pod ním“. Sv. [REDACTED] st., který vykonával práce na zakázce v [REDACTED] spolu se sv. [REDACTED] a další osobou, situaci popsal tak, že podle něj byl jednatelem E. obžalovaný. Obdobně sv. [REDACTED] zástupce právnické osoby, která pomáhala společnosti E. s vyřízením zakladatelských listin a úkonů souvisejících se založením právnické osoby, stejně jako této společnosti následně vedla účetnictví, sdělil, že veškeré záležitosti řešil pouze s obžalovaným. K důkazu byly provedeny i listinné důkazy, a to v podobě obsáhlé e-mailové komunikace, kdy z příslušných e-mailů psaných z e-mailové adresy obžalovaného bylo zřejmé udílení instrukcí sv. [REDACTED] jaké úkony má ve vztahu k A. písemně činit (bude rozvedeno dále detailněji s odkazy na konkrétní zprávy). Z uvedeného vyplývá, že ač v rozhodné době byl jednatelem, tedy osobou formálně jednající jménem společnosti E. sv. [REDACTED] fakticky takovou funkci vykonával právě obžalovaný.
8. Kromě toho je z výpisu z živnostenského rejstříku dané společnosti zřejmé, že obžalovaný byl v rozhodné době (a to od [REDACTED].6.2017) ve společnosti E. ve funkci [REDACTED] a to pro předměty podnikání „projektová činnost ve výstavbě“ a „provádění staveb, jejich změn a odstraňování“. Odpovědným zástupcem se dle § 11 zákona č. 455/1991 Sb. (živnostenský zákon) rozumí fyzická osoba ustanovená podnikatelem, kterému odpovídá za řádný provoz živnosti a za dodržování živnostenskoprávních předpisů a je k němu ve smluvním vztahu. Odpovědný zástupce pak musí splňovat všeobecné i zvláštní podmínky provozování živnosti dle § 6 a 7 cit. zákona. Takového zástupce si pak obligatorně ustanoví podnikatel, který je právnickou osobou, pro živnost vyžadující splnění zvláštních podmínek provozování živnosti. Z daného zákona dále vyplývá, že oba výše uvedené předměty činnosti společnosti jsou ohlašovacími vázanými živnostmi, k jejichž provozování je nutné splnit odbornou způsobilost uvedenou v příloze č. 2 k cit. zákonu. Obecně řečeno v daném případě takovou odbornou způsobilostí bylo příslušné vzdělání a stanovená doba praxe v daném oboru, což nesplňovala osoba jednatele sv. [REDACTED] nýbrž dané podmínky splňoval právě obžalovaný.
9. Jak funkce [REDACTED] tak „faktické“ ovládání společnosti lze podřadit pod pojem „účastník na podnikání“ podnikající osoby. V případě faktického podílu na řízení společnosti je toto řešeno i soudní praxí, viz např. usnesení Vrchního soudu v Praze sp.zn. 6 To 22/2021, podle něhož účastníkem na podnikání v obchodní korporaci ve smyslu § 255a odst. 1 trestního zákoníku je i osoba, která jí fakticky ovládá, byť postavení této osoby není založeno smlouvou ani zákonem. Pachatelem uvedeného přečinu může být jakýkoliv účastník na podnikání dvou nebo více podnikatelských subjektů se stejným nebo obdobným předmětem činnosti, tj. fyzická osoba podílející se v zásadě jakýmkoliv způsobem na podnikání podnikatelských subjektů se stejným nebo podobným předmětem činnosti. Jeho účast na podnikání takových subjektů může, ale nemusí být zakotvena nějakou smlouvou. Lze tak uzavřít, že obžalovaný byl účastníkem na podnikání podnikatele ve výše uvedeném

smyslu z titulu jak výkonu funkce [REDACTED] [REDACTED] u společnosti E [REDACTED], tak z titulu faktické pozice v této společnosti.

10. Další podmínkou ustanovení § 255a odst. 1 trestního zákoníku, s níž je spojená trestní odpovědnost subjektu za daný trestný čin, je stejnost či obdobnost předmětu činností podnikatelů. V konkrétním případě z výpisů z obchodního rejstříku vyplývá, že společnost A [REDACTED] měla jako předmět podnikání zapsáno mimo jiné „projektová činnost v investiční výstavbě“, a to od 28.2.1996 do 18.11.2020, tedy i v rozhodné době, a „provádění staveb včetně jejich změn, udržovacích prací na nich a jejich odstraňování v rozsahu zák. č. 360/1992 Sb, ve znění pozdějších předpisů“, a to od 25.2.2000 do 18.11.2020, tedy opět v rozhodné době. Společnost E [REDACTED] pak měla zapsáno v obchodním rejstříku jako předmět podnikání kromě výroby, obchodu a služeb neuvedených v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, dále „provádění staveb, jejich změn a odstraňování“ a „projektová činnost ve výstavbě“, vše od svého založení, tedy od 23.6.2017. Nařízení vlády č. 278/2008 Sb. pak upravuje obsahové náplně jednotlivých živností, kdy příloha č. 2 tohoto nařízení vymezuje obsahové náplně živností vázaných. Obsahem živnosti „projektová činnost ve výstavbě“ je podle tohoto nařízení zpracování územně plánovací dokumentace, územní studie, dokumentace pro vydání územního rozhodnutí nebo dokumentace pro uzavření veřejnoprávní smlouvy nahrazující územní rozhodnutí, projektové dokumentace podle stavebního zákona. Pod vázanou živnost spočívající v „provádění staveb, jejich změn a odstraňování“ pak daný předpis řadí provádění stavebních a montážních prací při novostavbách, změnách dokončených staveb (nástavby, přístavby, stavební úpravy), údržbě staveb a jejich odstraňování podle stavebního zákona, včetně vedení realizace staveb a jejich změn. Při provádění uvedených stavebních prací mohou být vykonávány i činnosti související s realizací staveb, které jsou předmětem živností řemeslných, případně živnosti volné. Již z doby zápisu daných údajů do obchodního rejstříku lze dovodit, že jelikož společnost A [REDACTED], resp. její právní předchůdce A [REDACTED] spol. s r.o., vznikla dříve než společnost E [REDACTED], konkrétně již v roce 1996, byly u této společnosti v době dřívejší zapsány i jednotlivé předměty podnikání, kdy lze předpokládat, že formální název konkrétní činnosti může v čase doznávat změn. K tomuto pak byl proveden listinný důkaz v podobě vyjádření Městského úřadu [REDACTED] (čl. 213), z něhož vyplývá, že předmět podnikání byl v rozhodné době (9/2017 – 11/2017) u společností A [REDACTED] i E [REDACTED] totožný, kdy odlišné znění bylo dáno novelou živnostenského zákona č. 130/2008 Sb., která s účinností od 1.7.2008 upravila mimo jiné i dotčené předměty podnikání tak, že byl změněn jejich formální název, nicméně obsahové náplně těchto živností byly stejné. Oba podnikatelské subjekty se tak ve své podnikatelské činnosti „překrývaly“ hned ve dvou předmětech činnosti, jež měly vymezeny zcela totožně, přičemž již ze znění ustanovení § 255a odst. 1 trestního zákoníku lze dovodit, že zákon nevyžaduje zcela shodný předmět činnosti, nýbrž postačí i podobný. Již výše citované usnesení VS v Praze sp.zn. 6 To 22/2021 pak upřesňuje, že není rozhodující vymezení předmětu podnikání ve veřejných rejstřících, ale jeho jinak legální skutečný obsah. Není zapotřebí ani shoda nebo obdobnost celého předmětu podnikání obou konkurujících si podnikatelských subjektů, neboť postačuje shoda i jen v části předmětu podnikání. Opět nelze než uzavřít, že společnosti A [REDACTED] a E [REDACTED] se shodovaly hned ve dvou předmětech podnikání, a lze tak na ně nahlížet jako na konkurující si subjekty. Ostatně u společnosti E [REDACTED] právě pro výše uvedené dvě vázané živnosti vykonával funkci [REDACTED] [REDACTED] právě obžalovaný, neboť to byl on, kdo splňoval odbornou kvalifikaci pro dané předměty podnikání (na rozdíl od jednatele [REDACTED] [REDACTED]).
11. Další podmínkou, s níž je spojena trestní odpovědnost ve smyslu § 255a odst. 1 trestního zákoníku je jednání spočívající v uzavření nebo dání popudu k uzavření smlouvy na úkor jednoho nebo více podnikatelů nebo jejich podniků. Pro účely dovození závěru, zda k takovému jednání došlo, je nutné popsat celý průběh daného obchodního kontraktu.

Společnost P. a.s. byla v rozhodné době ve smluvním vztahu vůči obci, když ve veřejné soutěži byla vybrána jako zhotovitel výstavby kanalizace v dané obci. Uvedenou stavbu tato společnost realizovala, přičemž stavba byla rozdělena do několika etap. Projednávané věci se pak týká konkrétně III. etapa výstavby kanalizace a kanalizačních přípojek v dané obci. V rozhodné době měla společnost P. v úmyslu část prací, jež byly předmětem smlouvy o dílo s obcí, řešit subdodavatelsky, tedy uzavřením smlouvy, jejímž předmětem by bylo zhotovení části daného díla jiným podnikatelským subjektem. Uvedené vyplývá z výpovědi sv. , jež v rozhodné době působil v pozici u společnosti P. sv. Ing. , aktuálně , závodu vodohospodářských staveb u P., jehož v rozhodném období ve funkci nahrazoval sv. , který uvedenou zakázku oficiálně „zaštiťoval“. Z výpovědi daných osob dále vyplynulo, že byt' toto nebylo upraveno interními předpisy společnosti P., v případě kdy daná společnost chtěla určitou část díla zhotovit s využitím subdodavatele, tak bez určitého interního „výběrového řízení“ tak mohla učinit pouze v případě, že daným subdodavatelem byl subjekt, s nímž již v minulosti společnost spolupracovala a byl „prověřen“, tedy s ním byla pozitivní zkušenost z minulosti, muselo se tak jednat o dlouhodobého obchodního partnera. Uvedené vyznívá vcelku logicky, když je třeba si uvědomit, že pokud zhotovitel díla, který je ve smluvním vztahu vůči objednateli, využije k provedení části díla další osobu, tak nadále odpovídá objednateli za řádný výkon takového díla za podmínek stanovených ve smlouvě o dílo, tudíž není v zájmu zhotovitele takto „provést“ práce s využitím osoby, která nebude schopna dostát svým smluvním závazkům.

12. K této otázce se poměrně jednoznačně vyjádřil sv. , který uvedl, že to byl právě on, kdo poptával danou subdodávku pro společnost P., přičemž v tomto konkrétním případě neměl k dispozici žádný subjekt, žádného smluvního partnera, kterého by mohl přímo oslovit s danou zakázkou a navrhnout uzavření smlouvy, bylo nutné postupovat cestou interní „soutěže“. Svědek vysvětlil, že v praxi se postupovalo tak, že on sám měl díky předchozí spolupráci s různými subjekty vlastní seznam možných společností, které se danému předmětu činnosti věnovaly, a byly by schopny takovou zakázku provést, které následně poptával formou e-mailů či telefonicky tak, že je vyzval, aby podaly cenovou nabídku na konkrétní zakázku a poté se z „přihlášených“ subjektů vybíral ten, který splnil podmínky, za nichž byla společnost P. ochotna smlouvu uzavřít. Svědek dále vypověděl, že obžalovaného znal z dřívější zakázky v obci , kde obžalovaný působil v pozici . Obžalovaného znal jako . A , k tomu vysvětlil, že již neví, zda byl na dané stavbě jako obce či i jako zástupce A , nicméně se při této zakázce dozvěděl, že je . Když společnost P. prováděla zakázku stavby kanalizace pro obec , došlo ke skluzu, kdy jim měla vypomoci divize společnosti, k čemuž však nedošlo, a on musel zajistit, pokud možno rychle, subdodavatele. Jelikož svědek věděl, že společnost A dané práce provádí, tak oslovil jako jejich obžalovaného, aby učinil za společnost cenovou nabídku na zhotovení daných prací – mělo se jednat o zhotovení kanalizačních stok a kanalizačních přípojek ve III. etapě dané stavby. Svědek uvedl, že závěr o schopnosti společnosti A takovou zakázku zhotovit nabyl jednak díky zjišťování si informací o této společnosti na internetu, dále i z referencí, které měl od obžalovaného z doby jejich setkání na stavbě v . Kromě společnosti A musel svědek oslovit i jiné společnosti, neboť jak již bylo uvedeno, výběr subdodavatele musel proběhnout formou interní soutěže, kterážto vyžadovala větší počet soutěžících subjektů. Svědek upřesnil, že žádný konkrétní počet soutěžících subjektů nebyl stanoven, ale rozhodně nemohlo jít o dva subjekty. Poptávku pak svědek činil prostřednictvím e-mailu, který rozeslal všem osloveným subjektům, kde je vyzýval k zaslání cenové nabídky. Celkem takto oslovil asi 4 nebo 5 subjektů. Nicméně toto následovalo až poté, co se osobně svědek setkal s obžalovaným, kterého oslovil jako zástupce A s dotazem, zda by tato společnost byla schopna přihlásit

se do jejich „soutěže“ o danou zakázku. Svědek současně uvedl, že při tomto setkání mu obžalovaný doporučil ještě jinou společnost, která by mohla danou zakázku zhotovit, a to E [REDACTED], a to poté, co se jej měl svědek zeptat, zda nezná ještě další subjekt, který by se mohl interní soutěže společnosti P [REDACTED] zúčastnit. Pokud byl svědek tázan na poněkud nelogický rozpor v jeho výpovědi, totiž že osloví zástupce společnosti A [REDACTED] a vyzve jej k uskutečnění cenové nabídky na subdodavatelské práce, a současně po něm chce doporučení dalšího subjektu, tedy v podstatě doporučení vlastní konkurence, tak svědek připustil, že tak činil poté, co mu obžalovaný naznačil, že společnost A [REDACTED] „nebude mít nejspíš čas“ na provedení dané zakázky. Následně poté měl obžalovaný sv. [REDACTED] doporučit společnost E [REDACTED] a tomuto sdělit, že tato je schopná danou zakázku provést. Svědek uváděl, že upozornil obžalovaného na to, že „je tam tvrdo“ (z dokazování vyplynulo, že v průběhu zhotovování zakázky bylo zjištěno, že podloží v daném místě je skalnatější, než bylo původně očekáváno) a dotazoval se, zda společnost E [REDACTED] disponuje dostatečným počtem lidí i techniky k zajištění takové zakázky, na což byl ujistěn obžalovaným, že to daná společnost zvládne. Svědek upřesnil, že i o společnosti E [REDACTED], stejně jako v případě A [REDACTED], se snažil si na internetu zjistit nějaké informace, nicméně zde nebylo nic obsaženo, takže dal na doporučení obžalovaného. Současně při tomto jednání svědek [REDACTED] získal od obžalovaného mailovou adresu, na níž má se společností E [REDACTED] komunikovat, a na tuto pak posílal poptávku na danou zakázku. Svědek [REDACTED] upřesnil, že v té době nevěděl, co má obžalovaný společného s E [REDACTED], on sám mu nic neřekl, později mu došlo, že nejspíš tento oficiálně zastupuje A [REDACTED], ale „bokem“ E [REDACTED]. Pokud byl na tyto nesrovnalosti dotazován, tak uvedl, že mu takové zjištění příliš nevadilo, neboť stavba byla „ve skluzu“ a on zejména potřeboval, aby se co nejrychleji začalo pracovat a zakázka se zvládla udělat dle termínu ve smlouvě, takže mu bylo celkem „jedno“ kdo zakázku vyhotoví. To, že je u obžalovaného daný „konflikt zájmů“ svědek dle svých slov pochopil, když se měly začít dělat stoky a na místě byla technika polepená logem společnosti A [REDACTED] (v době, kdy byly práce objednány u společnosti E [REDACTED]). Svědek [REDACTED] potvrdil, že formou e-mailů zaslal poptávku po zhotovení daných prací, a to ve vztahu k A [REDACTED], E [REDACTED] i dalším společnostem, přičemž se společností E [REDACTED] komunikoval na mailové adrese získané od obžalovaného. Následně mu přišly nabídky, přičemž svědek uvedl, že jak nabídka A [REDACTED], tak nabídka E [REDACTED] se blížily představám P [REDACTED], přičemž potvrdil, že od obou společností dostal nabídky jak na zhotovení stok, tak na zhotovení přípojek. Ve věci byly prováděny listinné důkazy, o nichž bude soud hovořit dále, z nichž vyplývá, že cenové nabídky měly být sv. [REDACTED] zasílány mailem, nicméně ten uvedl, že kromě mailem zasílaných nabídek převzal uvedené nabídky i při osobním jednání s obžalovaným přímo od něj, a to jak ze strany E [REDACTED], tak ze strany A [REDACTED], kdy za obě společnosti mu nabídky předával právě obžalovaný. Dále svědek upřesnil, že z daných dvou nabídek byla cenově výhodnější pro P [REDACTED] právě ta od E [REDACTED] což ho však nepřekvapilo, když vycházel z toho, co mu řekl obžalovaný, a to že společnost A [REDACTED] nemá v podstatě o zakázku zájem (vysvětlil, že se přesto měla soutěže účastnit, aby byl zajištěn dostatečný počet zájemců). Takto prvně podané nabídky se dle slov svědka [REDACTED] sice blížily představě společnosti P [REDACTED], nicméně cenově zcela neodpovídaly, na což svědek dle svého přiznání u hlavního líčení reagoval tak, že „dal obžalovanému náповědu, za kolik by to finančně vyhovovalo“. Takovou informaci mu předal na flash disku, aby se „k těm cenám dostal“, resp. aby mu tu cenu „zařídil u E [REDACTED]“. Jelikož tuto informaci svědek neuváděl při své výpovědi v přípravném řízení a uvedl ji až při výslechu před soudem, byl pochopitelně na tento rozpor dotázán, kdy uvedl, že tuto informaci dříve nesděloval, neboť si byl vědom, že takové jednání není profesionální a u hlavního líčení se „rozhodl vypovídat pravdivě“. Když byl dotazován na motivaci takového svého jednání vůči konkrétně obžalovanému, tak uvedl, že v té době stále byla aktuální zakázka v [REDACTED] kde měl obžalovaný vykonávat funkci [REDACTED] a společnost P [REDACTED] zde měla vykonávat

stavbu, takže svědek za svou službu očekával určité protislužby obžalovaného na dané stavbě. Svědek dále popsal, že mu obžalovaný po zmíněné „náповědě“ předložil nabídku (údajně osobně, soud má k dispozici i mailovou nabídku) za E [REDACTED], kde již cena vyhovovala představám P [REDACTED]. Svědek [REDACTED] [REDACTED] pak všechny učiněné nabídky předložil [REDACTED] [REDACTED] který u P [REDACTED] byl oprávněn takové zakázky zadávat, resp. uzavírat smlouvy, současně mu doporučil uzavřít smlouvu se společností E [REDACTED], neboť cenově tato nabídka byla pro P [REDACTED] nejnižší. Samotnou objednávku již dělala jiná osoba, to již do kompetence svědka nespádalo. Současně svědek uvedl, že se podepisovalo „vyhodnocování nabídky“, a to přímo na stavbě, kde se účastil setkání on a obžalovaný, šlo o určité předjednání objednávky, stanovil se rozsah prací, cena, splatnost a doba plnění. Svědek uvedl, že jelikož samotné uzavření smlouvy již spadalo do kompetence jiných osob, on neví, zda byla akceptována objednávka prací či již uzavřena smlouva o dílo, nicméně podle něj na stavbu nejprve nastoupili asi tři lidé s malým bagrem na zhotovování přípojek, a když svědek naléhal na obžalovaného, aby byly zahájeny práce i na hlavní stoce, tak zde již svědek zaznamenal techniku polepenou logem společnosti A [REDACTED], na což mu obžalovaný řekl, že práce vykonávají pro E [REDACTED]. Podle svědka původní pracovníci na přípojkách, které považoval za pracovníky E [REDACTED], zde pracovali asi měsíc, a poté na práce na stokách již nastoupili pracovníci s technikou označenou logem A [REDACTED]. Svědek uvedl, že upozornil obžalovaného, že pokud si k pracem zajistili subdodavatele, musí to mít schválené, nicméně následně celá situace skončila tak, že na místo přijel Ing. [REDACTED] jednatel A [REDACTED], a veškeré práce ukončil s tím, že „jeho lidé“ zde pracují bez jeho vědomí. Ve své výpovědi v přípravném řízení sv. [REDACTED] [REDACTED] ohledně prací na místě uváděl poněkud odlišné informace (výpověď provedená v procesně použitelné formě mu byla dle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu predestinována), když nehovořil o tom, že by na stavbě registroval nějaké pracovníky, které považoval za pracovníky E [REDACTED], nýbrž vypověděl, že byl překvapen, když na stavbu nastoupila namísto E [REDACTED] společnost A [REDACTED]. Uvedenou skutečnost svědek ne příliš věrohodným způsobem vysvětloval, nicméně jelikož danou část výpovědi soud nepovažuje za podstatnou z pohledu dokazování, nebude se jí dále zabírat. Svědek současně potvrdil, že veškeré záležitosti, které řešil se společností E [REDACTED], v podstatě řešil jen s obžalovaným (což současně svědčí pro závěr o tom, že obžalovaný byl osobou fakticky jednající za E [REDACTED]).

13. Sv. [REDACTED] [REDACTED] potvrdil, že v rozhodném období ve společnosti P [REDACTED] střídal ve funkci [REDACTED] divize vodohospodářských staveb sv. Ing. [REDACTED] [REDACTED]. O zakázce věděl pouze to, že samotnou poptávku činil [REDACTED] [REDACTED] který mu předložil jednotlivé nabídky, z nichž byla vybrána společnost, která měla danou zakázku zhotovit. Svědek spontánně neznal název společnosti, přičemž později při predestinování názvů soudem uvedl, že se jednalo o společnost E [REDACTED]. Svědek uvedl, že on dal na doporučení sv. [REDACTED] [REDACTED] pro něj primární bylo, zda se se subdodavatelem „znají, aby nebyl průšvih“, což ho [REDACTED] [REDACTED] ujistil, že by nemělo nastat. Kromě toho pro ně daná společnost vycházela nejlevněji a spolu s doporučením [REDACTED] [REDACTED] to pro něj byl důvod akceptace této nabídky, což bylo v jeho kompetenci. Svědek potvrdil, že došlo k podpisu objednávky, což druhá strana potvrdila a již se nestihla uzavřít samotná smlouva o dílo. Svědek vysvětlil, že mu nejprve bylo ze strany [REDACTED] [REDACTED] tvrzeno, že práce v [REDACTED] se zpozdí kvůli nějakým problémům na straně obce, nicméně následně byla doručena faktura za práce, která sv. [REDACTED] „neseděla“, takže na místo jel, což bylo někdy v říjnu či listopadu 2017 a na místě se nepracovalo, byly zde stroje polepené logem A [REDACTED] což nebyla „vítězná“ společnost, ale sv. [REDACTED] [REDACTED] mu měl vysvětlit, že jsou v nějakém vztahu k E [REDACTED] a stroje mají pronajaté. Pak ale zasáhl Ing. [REDACTED] který zastavil práce na zakázce a sdělil mu, že o celé zakázce nevěděl, že má nějaký problém s obžalovaným a že své stroje ze zakázky stahuje. Sv. [REDACTED] současně uvedl, že on předpokládal, že práce na zakázce provede E [REDACTED], pokud by si chtěla vzít subdodavatele, měla by je s tímto seznámit. Svědek se současně vyjádřil k objednávce prací vůči E [REDACTED] znějící na 1.000.000,- Kč (bude rozvedeno dále),

k čemuž uvedl, že šlo o určité „provizorní“ řešení, aby mohly být prováděny práce na zakázce a v mezidobí se dohodl celý obsah smlouvy o dílo, která by poté tuto objednávku a její akceptaci nahradila. Částka 1 mil. Kč byla zvolena proto, že se očekávalo, že do jednoho měsíce již dojde k uzavření smlouvy o dílo, přičemž za tuto dobu nemůže být zhotoveno více práce než za tuto částku. Dle svědka je vždy rozhodující rozsah provedené práce na zakázce, který se násobí taxou za běžný metr, což bylo mezi stranami dohodnuto (svědek uvedl částku 2.300,- Kč za běžný metr).

14. K věci byl vyslechnut i sv. Ing. [REDACTED] [REDACTED] nicméně s ohledem na to, že samotnou zakázku již uzavíral jeho nástupce sv. [REDACTED] považuje soud za zbytečné blíže se zabývat jeho výpovědí, ten stvrdil pouze obecné skutečnosti, o nichž hovořili i jiní svědci, např. to, že obžalovaný byl zástupce společnosti A [REDACTED], že jejich společnost P [REDACTED] vyhrála zakázku na stavbu kanalizace v obci [REDACTED], na niž používali subdodavatele a potvrdil, že řešení, které bylo zvoleno v projednávaném případě, tedy nejprve akceptace objednávky, po níž měla být uzavřena samotná smlouva o dílo, se v rámci obchodní praxe společnosti běžně užívalo. O souvislosti obžalovaného s danou zakázkou či se společností E [REDACTED] svědek nejprve nic nevěděl. Svědek uvedl, že v rozhodné době užíval mailovou adresu [REDACTED] a vzpomíná si, že po svém ukončení činnosti pro P [REDACTED] komentoval nějakou smlouvu o dílo mezi P [REDACTED] a E [REDACTED]. Následně svědek v rámci své výpovědi připustil, že za E [REDACTED] jednal obžalovaný, poté opět údaj zpochybnil tím, že přesně neví. Smlouvu, jež měla být v daném případě uzavírána, komentoval prostřednictvím mailové komunikace prostě proto, že o to byl požádán obžalovaným.
15. Sv. Ing. [REDACTED] [REDACTED] jednatel společnosti A [REDACTED], potvrdil, že v rozhodné době obžalovaný v této společnosti působil na pozici [REDACTED] když součástí jeho náplně práce bylo i uzavírat smlouvy, přičemž ty „větší“ mu měl předkládat k podpisu, byl oprávněn řídit práci jednotlivých zaměstnanců. Svědek uvedl, že se nikdy nestalo, že by jej obžalovaný žádal o udělení souhlasu s tím, že by jako podnikatel či osoba zainteresovaná na činnosti podnikatele měl vykonávat shodnou činnost jako ve svém zaměstnání. V jejich společnosti obžalovaný užíval e-mail [REDACTED]. On se o zakázce v obci [REDACTED] dozvěděl tak, že jednoho dne zjistil, že dělníci společnosti A [REDACTED] mají jet na jinou stavbu, než bylo plánováno, o čemž měl rozhodnout obžalovaný. Sv. Ing. [REDACTED] po něm chtěl, aby mu sdělil nějaké informace k této zakázce a předložil objednávku či smlouvu, přičemž obžalovaný mu sdělil, že vše je v pořádku a že je to „perfektní kšeft“. Svědek uvedl, že v danou chvíli měl jinou práci, takže se tomuto nemohl plně věnovat, nicméně asi po týdnu začal celý obchod prověřovat a na jeho žádost mu obžalovaný předal údajnou objednávku k dané zakázce, která měla být činita ze strany společnosti E [REDACTED]. K této mu obžalovaný řekl, že se zná osobně s objednatelem, když si svědek zjistil jméno jednatele dané společnosti sv. [REDACTED] tak ho obžalovaný ujistil, že jde o jeho dlouholetého kamaráda. Sv. Ing. [REDACTED] se poté jel podívat na místo prací, zde zjistil tvrdý terén a další nestandardní okolnosti jako např. blízkost nezajištěného plynovodu, a navíc mu jeho zaměstnanec sdělil, že obžalovaný má být u společnosti E [REDACTED] evidován jako odpovědný [REDACTED]. Po těchto zjištěních s obžalovaným okamžitě ukončil pracovní poměr a rozhodl o ukončení prací na dané zakázce. V souvislosti s danou zakázkou obžalovaný nařídil pronajmout z půjčovny velký bagr s bouracím kladivem, s čímž měla společnost A [REDACTED] pochopitelně náklady. Když vyúčtovali společnosti E [REDACTED] náklady, které s danou zakázkou měla A [REDACTED] za cca tři týdny, kdy práce prováděla, tak faktury zůstaly neproplacené. Probíhala zde komunikace se společností E [REDACTED], kdy jednatelem měl být [REDACTED] [REDACTED] který jim však uvedl, že obžalovaný je jeho člověk, který to měl všechno na starosti, a jedenkrát jim bylo sděleno, že mu obžalovaný zakázal fakturu vůči A [REDACTED] proplatit. Následně když obžalovaný opustil pracoviště, tak po něm v jeho kanceláři zbyly nějaké listiny, které pak byly přikládány k trestnímu oznámení společnosti. Svědek se tak dozvěděl, že společnost A [REDACTED] byla oslovena společností P [REDACTED], aby podala cenovou

nabídku na stavbu (bylo zjištěno z firemního mailu obžalovaného po skončení jeho pracovního poměru). Svědek uvedl, že společnost A■■■■■ rozhodně kapacitně byla schopna takovou zakázku zvládnout, nicméně by musela být jinak připravena, svědek např. upozornil na zcela nevýhodný způsob zajištění velkého bagru prostřednictvím jeho pronájmu, stejně jako každodenní cestování pracovníků do lokace vzdálené cca 80 km apod. Svědek dále upřesnil, že objednávky byly a jsou v jejich společnosti evidovány ve speciální knize, kterou k hlavnímu líčení doložil a byly provedeny důkazy příslušnými částmi této knihy (bude opět rozvedeno dále), zároveň uvedl, že neví, v jaké formě byla doručena objednávka od E■■■■■ jejich společnosti, on se o ní dozvěděl tak, že mu jí obžalovaný předložil. Objednávka obsahovala délku jednotlivých stok a cenu za běžný metr. Svědek současně uvedl, že pokud je na objednávce za běžný metr u jedné části stoky uvedena částka přesahující 22 tisíc Kč, tak číslovku „2“ v textu škrtl on, protože se jedná o zjevný omyl, překlep, kdy v takové částce se cena nemohla pohybovat. Svědek pak podrobně vysvětloval, proč muselo jít o omyl v psaní. Zjednodušeně je možno říct, že uvedl, že ani původní zhotovitel (tedy P■■■■) ve své smlouvě o dílo s obcí (ze zákona se zveřejňuje smlouva o dílo u daných typů zakázek a zde byly i tabulky s uvedením jednotlivých stok s metry a náklady na jednotlivé stoky) neměl stanovenou cenu za běžný metr stoky takto vysokou a s ohledem na podmínky na místě a typ kanalizace, která se zde budovala, taková cena zkrátka neodpovídá. Navíc je třeba zohlednit, že cena v objednávce měla být bez materiálu, který měl dodat objednatel, tedy i tato skutečnost má význam z hlediska ceny za běžný metr, přičemž ze všech daných okolností včetně cen další části stoky dovodil, že došlo k takové chybě a číslovku na objednávce opravil. Současně svědek upozornil, že v konkrétním případě byla stavba financována z dotace a v pravidlech dotace je bodový systém na cenu jednotkových nákladů na metr, kdy v rozhodných letech se celkové náklady včetně materiálu (který nebyl součástí objednávky) a úprav asfaltu pohybovaly mezi 4.500,- Kč a 12.000,- Kč za běžný metr.

16. Sv. ■■■■■ ■■■■■ v rozhodné době jediný společník a jediný jednatel ve společnosti E■■■■■, pak potvrdil, že předmětnou zakázku řešil obžalovaný, když on už ze společnosti „odcházel“ a převáděl jí na obžalovaného. Zakázku získala společnost přes nějakou známost obžalovaného, ví, že se dělala cenová nabídka, a jelikož k zhotovení daného díla byla třeba technika, přičemž E■■■■■ žádnou nedisponovala, tak se jednalo s nějakou firmou, jejíž jméno si svědek nepamatuje, která to měla realizovat. Nicméně daná společnost to „odřekla“, takže tam „nastoupila“ A■■■■■ kterou dojednal obžalovaný, neboť byl v A■■■■■ na pozici, kde to mohl dojednat. Svědek současně uvedl, že vše, co si u nich objednal P■■■■ bylo „překlopeno“ na subdodavatele. Měl-li se svědek vyjádřit k materiálnímu zabezpečení společnosti E■■■■■ tak uvedl, že společnost neměla žádný nemovitý ani movitý majetek, doslova uvedl, že „jediným majetkem firmy byla jeho lopata, krumpáč, flexy a sbíječky“. Formálně měla společnost vedeno sídlo na adrese bydliště sv. ■■■■■ ■■■■■ což byl společný kamarád jeho a obžalovaného, a jehož o tuto „službu“ požádali. Pokud měl okomentovat otázku hrazení prací na dané zakázce vůči A■■■■■, tak opět uvedl, že byl „na odchodu“ ze společnosti a nezabýval se tím. Sv. ■■■■■ současně uváděl, že neví, proč obžalovaný od počátku nebyl ve společnosti jednatelem a společníkem, když z jeho výpovědi vyplývalo, že mnohé úkony za danou společnost činil, sdělil, že to možná souviselo se zaměstnáním obžalovaného.
17. Sv. ■■■■■ ■■■■■ zaměstnanec A■■■■■, ve své výpovědi uvedl, že na zakázku do ■■■■■ se dostal s dalšími pracovníky tak, že jednoho dne jim obžalovaný řekl, že jedou dělat na tuto zakázku, z A■■■■■ tam bylo asi 6 zaměstnanců, dvě vozidla, bagr a dále si museli vypůjčit velký bagr. Na místě je nazývali jinou firmou, než pro kterou pracovali, což bylo svědkovi divné, a proto se o to začal zajímat. Výpověď tohoto svědka pak tématicky doplnil sv. ■■■■■ ■■■■■ zaměstnanec A■■■■■, když uvedl, že v rozhodné době měla jejich společnost dělat nějakou zakázku po skončení té předešlé a přišel za ním obžalovaný

s tím, že bude změna a nastoupí na zakázku do [REDAKCE]. Svědek uvedl, že mu to přišlo divné, že situace nastala takhle náhle, stejně jako nebyla zcela standardní vzdálenost místa, kde se měla zakázka provádět. Svědek uvedl, že se na stavbu přesouvali pracovníci i technika a na stavbu zaměstnanci jezdili každý den, nepřespávali zde. Pracovali tam cca tři týdny, on vycházel z toho, že dané práce vykonávají pro P [REDAKCE], což mu tvrdil obžalovaný. Obžalovaný rovněž pracovníkům říkal, aby si logo společnosti A [REDAKCE] na montérkách zakrývali, což odůvodňoval tím, že dodavatelem je P [REDAKCE] a nikoliv oni. Jiný jejich zaměstnanec pak přišel na to, že stavbu má fakticky provádět společnost E [REDAKCE] a zjistil i spojitost mezi obžalovaným a touto společností. Následně již okolnosti získaly rychlý spád a pracovní poměr obžalovaného u A [REDAKCE] byl ukončen ze strany Ing. [REDAKCE]. Svědek současně potvrdil, že sjednávání zakázek jako byla tato, bylo v kompetenci obžalovaného. Svědek uvedl, že když se obžalovaného ptal, pro koho práce vykonávají, tak mu bylo sděleno, že pro P [REDAKCE], svědek rovněž potvrdil, že na stavbě vedl stavební deník.

18. Z výše uvedeného vyplývá, že prvotní impuls k celému obchodu vzešel od sv. [REDAKCE] který oslovil obžalovaného, jehož z dřívější doby znal, jako zástupce společnosti A [REDAKCE] s tím, zda by se tato společnost nechtěla ucházet o zakázku, již měla na základě smluvního vztahu s obcí [REDAKCE] zabezpečit společnost P [REDAKCE]. V tomto ohledu výpovědi sv. [REDAKCE] odpovídají provedené listinné důkazy, a to mailová komunikace mezi zainteresovanými osobami. Svědek uvedl, že to byl právě obžalovaný, kdo mu předal mailovou adresu, na níž měl komunikovat se společností E [REDAKCE]. Z listinných důkazů založených v příloze č. 2 spisu je zřejmé, že touto adresou byla [REDAKCE]. Na tuto adresu pak ze své mailové adresy [REDAKCE] zasílá dne 19.9.2017 sv. [REDAKCE] sdělení, že společnost P [REDAKCE] vyhrála zakázku „Kanalizace [REDAKCE] etapa a Kanalizační přípojky III. etapa“ s tím, že danou formou oslovuje další subjekty a žádá o zpracování realizační cenové nabídky na dodávku a montáž kanalizace dle přiložené specifikace a podkladů. Součástí příloh pak byla rekapitulace objektů stavby a soupisu prací (čl. 17, příl. č. 2, sv. 1). Totožný mail pak byl zaslán téhož dne i na mailovou adresu obžalovaného, kterou užíval u A [REDAKCE] (čl. 32 spisu), kdy se jednalo o listinu, kterou poškozená A [REDAKCE] přiložila ke svému trestnímu oznámení, když dle tvrzení sv. Ing. [REDAKCE] se jednalo o listiny, které po odchodu obžalovaného z A [REDAKCE] zůstaly v jeho kanceláři. Sv. [REDAKCE] pak potvrdil, že kromě zmíněných dvou společností zaslal totožnou poptávku i na další společnosti, jednalo se v podstatě o výzvu k zaslání cenové nabídky, na základě které by se společnost P [REDAKCE] rozhodla, jakého subdodavatele si zvolí. Z mailové adresy [REDAKCE] bylo sv. [REDAKCE] odpovězeno dne 22.9.2017 (čl. 121 a násl. příl. č. 2, sv. 1) tak, že jsou v příloze zprávy zasílány „CN na hlavní stoky“, mail je podepsán slovy „kolektiv E [REDAKCE]“, kdy přílohou mailu je vyčíslení nákladů na stavbu stok splaškové kanalizace v celkové výši 2.862.134,35,- Kč včetně rozpisů na jednotlivé části stok a rekapitulace členění soupisu prací. Téhož dne je stejným způsobem zaslán i mail, jehož obsahem je sdělení, že je zasílána cenová nabídka i na přípojky, jehož přílohou je opět vyčíslení celkových nákladů na stavbu přípojek v částce 1.357.045,82,- Kč se stejnou rekapitulací členění soupisu prací jako výše (viz čl. 227 stejné přílohy spisu). Sv. Ing. [REDAKCE] orgánům činným v trestním řízení vydal obsah e-mailové komunikace z mailové schránky [REDAKCE], což byla právě mailová adresa užívaná obžalovaným (čl. 222). Z této komunikace je zřejmé, že poté, co byla daná společnost oslovena ze strany [REDAKCE] poptávkou uvedenou výše dne 19.9.2017, reagováno bylo zprávou z 25.9.2017 z uvedené mailové adresy obžalovaného u A [REDAKCE] tak, že je zasílána cenová nabídka společnosti A [REDAKCE] na zhotovení pouze přípojek dané kanalizace, a to ve výši 1.385.829,33,- Kč (viz čl. 259 + CD čl. 224, popř. čl. 769 spisu). Byť nebyl zajištěn mail, v němž by měla i společnost A [REDAKCE] na danou poptávku reagovat zasláním cenové nabídky na zhotovení stavby stok kanalizace, sv. [REDAKCE] potvrdil, že takovou nabídku od obžalovaného obdržel, přičemž i ta byla cenově vyšší než stejná nabídka od E [REDAKCE]. Sv. [REDAKCE] dále sdělil, že nabídky jak A [REDAKCE], tak E [REDAKCE] se blížily tomu,

jaký byl požadavek P. nicméně cenově stále nebyly přijatelné, čemuž odpovídá i další mailová komunikace, kdy uvedený svědek opět ze své mailové adresy zasílá, jak společnosti E. (čl. 239 přílohy č. 2, sv. č. 1), tak společnosti A. (čl. 262 spisu) zprávu, kterou děkuje za zaslání nabídky a „žádá o její zvážení“, kdy současně vypisuje poslední kolo výběrového řízení na výše uvedenou akci do 4.10.2017; oběma společnostem zasílá daný mail dne 2.10.2017. K tomuto sv. současně vypověděl, že se měl osobně setkat s obžalovaným a předat mu na flash disku „náповědu“ v podobě žádoucí výše cenové nabídky, jež má být učiněna. Následně dne 4.10.2017 zasílá ze své mailové adresy sv. na mail návrh subdodavatelské smlouvy, v níž je jako objednatel uvedena společnost P. a jako zhotovitel E., s tím, že některé části smlouvy nejsou dosud vypracovány a cena za dílo je stanovena na částku 3.811.335,- Kč, součástí příloh mailu jsou i všeobecné smluvní podmínky pro subdodavatele a zvláštní obchodní podmínky P. (čl. 245 a násl. přílohy č. 2, sv. 1). Na toto je reagováno ze strany E. mailem ze dne 5.10.2017, v němž je sdělováno, že je zasílána „požadovaná CN“, kdy přílohou je rekapitulace objektu stavby a soupisu prací, z níž vyplývá, že náklady na zhotovení kanalizačních přípojek jsou stanoveny na částku 1.219.221,59,- Kč (čl. 296 přílohy č. 2, sv. 1). Následují máily technického charakteru, kde jsou zasílány náčrty výškových fixů a sestav šachet, a to na mailovou adresu E. odkud jsou zasílány dále na mailovou adresu obžalovaného u A. (viz čl. 265 a násl. spisu). Z hlediska dokazování v dané věci podstatné máily pak následují až 3.11.2017, kdy zasílá E. zprávu, v níž zasílá subdodavatelskou smlouvu „k opřipomínkování“ a přílohu tvoří obdobná smlouva jako je uvedeno výše mezi týmiž stranami, kde cena za dílo je stanovena částkou 3.833.404,- Kč (čl. 454 přílohy č. 2, sv. 2). Tentýž den pak sv. opět mailem žádá E. o „potvrzení soupisů a zaslání zpět“, kdy v příloze je obsažena rekapitulace objektů a staveb a soupisu prací, přičemž náklady na stoky jsou vyčísleny částkou 1.218.557,23,- Kč a náklady stok částkou 2.607.615,53,- Kč, příloha pak obsahuje i rozpis jednotlivých prací a jejich ocenění (čl. 465 příl. č. 2, sv. 2). K tomuto lze pouze poznamenat, že dle soupisů stok i přípojek kanalizace činí celková cena částku 3.826.172,76,- Kč, tedy zcela neodpovídá částce uvedené v návrhu subdodavatelské smlouvy, nicméně rozdíl je nepatrný. Na daný mail je reagováno dne 3.11.2017 (viz čl. 565 příl. č. 2, sv. 2) tak, že je rekapitulace stavby a objektů stavby a soupisu prací v té podobě, jako byla ze strany P. na E. zaslána, opatřena razítkem společnosti E. a podpisem (vizuálně připomínající podpis sv. a takto je zaslána zpět společnosti P.). Takto však bylo přílohou daného mailu zasláno pouze potvrzení rozpisu nákladů na přípojky, takže následuje mail z téhož dne od sv. vyzývající k zaslání soupisu na stoky (čl. 584 př. č. 2, sv. 2). Opět téhož dne je zaslán stejným způsobem potvrzený (razítko, podpis) soupis prací ve vztahu k stokám dané kanalizace (viz čl. 586 příl. č. 2, sv. 2), a to v podobě, v jaké byl zaslán původně ze strany společnosti P.. Další mail již následuje z mailové adresy , což odpovídá výpovědi sv. který uváděl, že samotné vyřízení objednávky již činil jiný zaměstnanec společnosti P. Uvedená zpráva byla zaslána E. dne 3.11.2017 (čl. 611 příl. č. 2, sv. 2) a obsahuje sdělení, že je přílohou zasílána objednávka, u níž je žádáno o potvrzení a zaslání zpět. Příloha pak obsahuje objednávku č. ze dne 3.11.2017, již společnost P. objednává u společnosti E. zemní práce a montáž kanalizace na akci Kanalizace III. etapa a Kanalizační přípojky III. etapa dle položkového rozpočtu, který je nedílnou součástí této objednávky. V objednávce je uvedena cena ve výši 1.000.000,- Kč, nicméně je dále uvedeno, že fakturace proběhne na základě skutečnosti a stavbyvedoucím potvrzeného soupisu prací dle položkového rozpočtu, a dále je zde obsaženo sdělení, že tato objednávka bude nahrazena smlouvou o dílo. Za společnost P. je pak objednávka podepsána a Ing. Přílohou dané objednávky je rekapitulace objektů stavby a soupisů prací, a to jednak vyčíslení nákladů na stavbu přípojek (s rozpisem na jednotlivé části) ve výši 1.218.557,23,- Kč opatřená razítkem společnosti P. a podpisem

(prokuristy), a dále stejný soupis na stavbu stok ve výši 2.607.615,53,- Kč (opět je rozepsáno dle jednotlivých částí a je opatřeno razítkem a podpisem totožné osoby). Přílohy jsou i stejné soupisy prací potvrzené razítkem a podpisem ze strany E [REDACTED] (zminěno výše). Reagováno ze strany E [REDACTED] je mailem ze dne 3.11.2017 (čl. 656 příl. č. 2, sv.2) sdělením, že je v příloze zasílána potvrzená objednávky, kdy příloha obsahuje jak samotnou objednávku od společnosti P [REDACTED], tak i oba soupisy staveb a prací na stokách i přípojkách, vše opatřené razítkem společnosti E [REDACTED] a podpisem (vizuálně odpovídá podpisu sv. [REDACTED]).

19. Na základě výše uvedených mailů je možno dospět k závěru, že poté, co byla společnost E [REDACTED] oslovena poptávkou ze strany společnosti P [REDACTED] o vypracování cenové nabídky na stavbu stok a přípojek (III. etapa) kanalizace v obci [REDACTED], tato společnost nejprve podala návrh cenové nabídky, který nebyl zcela vyhovující pro společnost P [REDACTED], neboť ta následně žádá o další nabídku pro účely „posledního kola“ daného interního výběrového řízení. Na základě další komunikace se podává, že E [REDACTED] snížila svou cenovou nabídku, kdy následně bylo mezi danými společnostmi dohodnuto, že cena za zhotovení stavby přípojek bude ve výši 1.218.557,23,- Kč a stok ve výši 2.607.615,53,- Kč, tedy v celkové výši 3.826.172,76,- Kč. Byla učiněna objednávka ze strany společnosti P [REDACTED], kde je sice cena vyjádřena částkou 1.000.000,- Kč, nicméně jak ze samotné objednávky, tak z výpovědi sv. [REDACTED] vyplývá, že práce měly být účtovány dle skutečně odvedeného objemu, když uvedená objednávka měla být jen prozatímní a následně měla být nahrazena smlouvou o dílo, jejíž návrh již byl rovněž společností E [REDACTED] spolu s obchodními podmínkami zaslán. K uzavření dané smlouvy již mezi stranami nedošlo, nicméně to neznamena, že by na jedné straně objednávka prací a na druhé straně její akceptace, k čemuž evidentně došlo na základě výše popsané mailové komunikace, nebylo považováno za řádné uzavření smlouvy. Pro uzavření smlouvy o dílo, již daný kontrakt byl, nevyžaduje zákon ani písemnou formu, smlouva může být uzavřena i ústně či konkludentně, pokud dojde mezi stranami k dohodě ohledně podstatných náležitostí smlouvy. V daném případě je zřejmé, že objednatel zaslal objednávku a kromě ní i velmi podrobný popis jak objednaného rozsahu díla, tak i způsob jeho ocenění, zhotovitel pak takovou objednávku potvrdil, tedy ji akceptoval, čímž došlo k uzavření smlouvy o dílo mezi P [REDACTED] a E [REDACTED]. To, že objednávka následně počítala s uzavřením písemné smlouvy o dílo, jejíž návrh je ve spise i obsažen, neznamena, že by v daném případě nebyla taková smlouva uzavřena, strany pouze vyjádřily vůli takovou smlouvu v době následující nahradit písemnou smlouvou, jež by měla písemně vymezit i další podmínky, tedy taková smlouva by nahradila původní smlouvu uzavřenou formou objednávky a její akceptace. Samotná objednávka odkazovala na soupis, jehož součástí bylo vymezení rozsahu a předmětu prací, včetně ceny, kdy i toto bylo stranami odsouhlaseno. K námitce obžalovaného, že není zřejmé, že z mailu E [REDACTED], pomocí něhož došlo k uzavření celé transakce, komunikoval právě on, soud dodává, že toto má za prokázané z dalších provedených důkazů. Sv. [REDACTED] [REDACTED] potvrdil, že to byl právě obžalovaný, kdo mu daný kontakt předal, přičemž o veškerých záležitostech kolem daného obchodu jednal právě s obžalovaným, a to jak ve vztahu ke společnosti A [REDACTED], tak ve vztahu ke společnosti E [REDACTED]. To, že za společnost E [REDACTED] jednal právě obžalovaný, potvrdili sv. [REDACTED] [REDACTED] st., [REDACTED] i sv. [REDACTED] [REDACTED] který potvrdil i to, že daný obchod v podstatě sjednával již pouze obžalovaný, když on své působení u společnosti v té době končil. Tento svědek také potvrdil, že obžalovaný získal danou zakázku právě z titulu svých známostí, a pokud byl na daný obchod svědek [REDACTED] dotazován, tak se příliš nebyl schopen vyjádřit k žádným rozhodným skutečnostem. Kromě toho je zřejmé, že ohledně dané záležitosti obžalovaný i v době poté, co byla zakázka ze strany A [REDACTED] ukončena a s obžalovaným byl ukončen pracovní poměr, v podstatě koordinoval jednání s touto společností ze strany E [REDACTED], o čemž svědčí maliová komunikace, v níž dává instrukce sv. [REDACTED] jaké úkony má vůči A [REDACTED] činit (bude rozvedeno dále). Na základě těchto důkazů soud dospěl k závěru, že za společnost E [REDACTED] činil veškeré úkony při

sjednání zakázky ze strany P. i při uzavření smlouvy o dílo právě obžalovaný. Byť byla objednávka formálně potvrzena sv. tento jednal na základě pokynů obžalovaného, který skrytě řídil společnost E.

20. K vzájemným vztahům mezi obžalovaným a sv. v rozhodné době jednatelem E, se vyjádřili i další svědci. Sv. uvedl, že byl krátce zaměstnancem E a to po dobu asi tří týdnů až měsíce, kdy pracoval v na výkopových pracích jako O. Obžalovaným se vyjádřil jako o „šéfovi firmy“, který jej zaměstnal díky jejich známosti ze společnosti A, pro niž svědek pracoval jako OSVČ a obžalovaný zde vykonával funkci. Tehdy mu obžalovaný sdělil, že pro něj již A nebude mít práci a dotázal se jej, zda by chtěl pracovat pro E kde by ovšem musel být formálně zaměstnán. Obžalovaný mu současně sdělil, že tuto společnost „zakládá“ spolu s a zatím nemá na stroje peníze, takže jeho pracovní poměr zahrnoval i to, že v pracoval se svou technikou, konkrétně s bagrem a nákladním autem. Na stavbě v pak s nimi pracoval i sv. a to jako a dále ještě jeden další člověk. Oním dalším zaměstnancem byl evidentně sv. který uvedl, že vypomáhal kamarádovi sv. při pracích v kde on pracoval se svým krumpáčem, dále zde byla další osoba, jejíž jméno již neví, se svým bagrem a celou dobu zde pracoval i sv. který zde vykonával fyzickou práci. Obdobně sv. st. uvedl, že je a spolu se synem pracovali asi dva týdny v se svým bagrem. Za jednatele E považoval obžalovaného, ten se mu zmiňoval i o akci v obci již se však svědek odmítl zúčastnit. Ze všech těchto důkazů soud dovozuje, že faktická role obžalovaného ve společnosti E rozhodně neodpovídala formálnímu zápisu do obchodního či živnostenského rejstříku a obžalovaný fakticky řídil chod dané společnosti, zatímco sv. který byl formálně jednatelem, zde fakticky vykonával práci. Ostatně následně poté, co obžalovaný ukončil svůj pracovní poměr u společnosti A, se i formálně stal společníkem a jednatelem ve společnosti E namísto sv.
21. Dále se soud bude zabývat prokázanou aktivitou obžalovaného související s předmětným obchodem konanou jménem společnosti A. Výše již bylo popsáno, že sv. svou poptávkou za společnost P na zhotovení zakázky na kanalizaci v obci oslovil stejně jako další subjekty i společnost A a to prostřednictvím mailu užívaného u této společnosti právě obžalovaným. Kromě toho, že mail obsahuje jméno obžalovaného, potvrdil tuto skutečnost sv. Ing. stejně jako bylo výpovědi sv. a dalších zaměstnanců společnosti A stvrzeno, že to byl právě obžalovaný, který byl v daném obchodě činný (myšleno při dohadování dané zakázky). Sv. uvedl, že obžalovaného v podstatě kontaktoval jako zástupce společnosti A, neboť jej takto znal z dřívější spolupráce a chtěl, aby mu jménem této společnosti podal nabídku na zhotovení daných prací. Obžalovaný mu měl uvést, že společnost A nejspíš nebude mít na dané práce čas (toto se mělo odehrát při osobním jednání), na což chtěl po něm sv. doporučit jiného zhotovitele, čímž od obžalovaného získal kontakt na společnost E. Shora již byla popsána mailová komunikace, z níž vyplynulo, že touto elektronickou cestou obžalovaný zaslal za společnost A cenovou nabídku na zhotovení přípojek, a to v ceně vyšší než za stejný rozsah prací požadovala společnost E, sv. pak potvrdil, že od obžalovaného získal od společnosti A i cenovou nabídku na zhotovení stok, kdy i tato byla vyšší než nabídka na totožné práce ze strany E. Sv. to okomentoval tak, že se tomu ani nedivil, neboť měl od obžalovaného informaci, že A nebude mít o zakázku zájem. Poškozenou A byla při podání trestního oznámení doložena i objednávka (čl. 37 spisu), jejímž obsahem je objednání dodávky prací na akci „ČOV a kanalizace – III. etapa“ ze strany E vůči A. Objednávka je datována dnem 27.10.2017, je opatřena razítkem

společnosti E [redacted] a jako podepisující osoba je uveden [redacted] [redacted]. V objednávce je uveden rozpis prací, kdy tyto se týkají pouze stok, u nichž je uvedena jejich délka v metrech a cenová sazba za běžný metr u jednotlivých položek stok. Stoky jsou rozděleny do pěti položek, kdy běžný metr za položku se pohybuje od ceny 2106,- Kč do ceny 2804,- Kč za metr, pouze u poslední položky stoky v délce 42,6 metrů je uvedena částka 22246,- Kč, přičemž druhá číslovka v ceně je přeškrtnutá (k tomu uvedl sv. Ing. [redacted] že jí přeškrtl on, neboť se jednalo o zjevný překlep, omyl). Dále se v objednávce uvádí, že cena za jeden bm obsahuje veškeré zemní práce, pokládku a montáž potrubí, montáž šachet – bez dodání materiálu. K objednávce se vyjádřil sv. Ing. [redacted] tak, že mu jí předložil obžalovaný, když zjistil, že tento poslal zaměstnance A [redacted] na zemní práce na zakázce, o níž nevěděl, a tento na něj naléhal, ať mu k dané zakázce předloží nějaké materiály. K této objednávce je nutné poznamenat, že označení stok i jejich délka se zcela shoduje s tím, co bylo předmětem rekapitulace objektů stavby a soupisu prací, které zaslala ve finální fázi dohadování kontraktu společnost P [redacted] společnosti E [redacted] ke schválení a následně bylo toto potvrzené ze strany E [redacted] zasláno zpět společnosti P [redacted] a toto bylo i přílohou objednávky ze dne 3.11.2017 (čl. 611 a násl., čl. 656 a násl. spisu). Jedinou odlišnou položkou bylo „kácení stromů“ v ceně 8.621,15,- Kč, které bylo objednáno společností P [redacted] vůči společnosti E [redacted] a nebylo součástí objednávky společnosti E [redacted] vůči A [redacted]. Pokud soud vyjde z délky stok a cen za běžný metr zde uvedených (se zohledněním skutečnosti uvedené Ing. [redacted] že poslední položka má být správně 2246,- Kč za běžný metr, nikoliv 22246,- Kč), tak lze dospět k závěru, že stavební práce byly objednány za cenu 2.338.870,87,- Kč, tedy s odečtením položky kácení stromů ve výši 8.621,15,- Kč, jež nebyla součástí objednávky E [redacted] vůči A [redacted], činí rozdíl mezi objednávkou P [redacted] vůči E [redacted] a E [redacted] vůči A [redacted] částku 260.123,52,- Kč. K tomuto byla dále ze strany poškozené společnosti doložena kniha zakázek, resp. její příslušná část, z níž je patrné, že objednavce od E [redacted] bylo v knize přiděleno č. [redacted] – je zde poznámka v kolonce „popis zakázky“ – [redacted] kanalizace, tedy dle názoru soudu není pochyb o tom, že jde o danou zakázku, kdy datum daného záznamu není uveden, nicméně jak uvedl Ing. [redacted] a toto je i logické, zakázky se do knihy poznamenávaly chronologicky, jak byly vůči A [redacted] činy. Poslední předchozí záznam před zájmovou zakázkou č. [redacted] je záznam č. [redacted] ze dne 5.10.2017 a první záznam následující za zájmovou zakázkou je zakázka č. [redacted], která je datována dnem 18.10.2017. Je tak zřejmé, že zakázka musela být do knihy zapsána mezi daty 5.10. – 18.10.2017, což nekoresponduje s datem uvedeným na objednávce 27.10.2017. Z toho dle náhledu soudu jasně vyplývá, že obžalovaný, který byl ve společnosti A [redacted] jediný, kdo o zakázce jednal, a tudíž i věděl, musel zakázku nechat zaevidovat v době dřívější, než byla objednávka datována. K evidenci zakázek jsou pak společností A [redacted] dále uchovávány listiny vážící se k dané zakázce, tedy faktury, objednávky apod. K předmětné zakázce č. [redacted] byla dohledána jednak již zmíněná objednávka datována dnem 27.10.2017, a dále faktura vystavená společností E [redacted] vůči A [redacted] na částku 366.165,49,- Kč ze dne 30.6.2018 a další faktura mezi týmiž subjekty z 23.1.2018 na částku 158.390,51,- Kč. Jak se vyjádřil sv. Ing. [redacted] žádná z faktur vystavených vůči E [redacted] nebyla nikdy uhrazena, a to přesto, že v souladu s požadavky této společnosti byly vystavovány různé i ponížené faktury na částky, které uznávala samotná společnost E [redacted].

22. Kromě daných listin byly dle výpovědi sv. Ing. [redacted] v kanceláři obžalovaného po skončení jeho pracovního poměru nalezeny další listiny, které poškozený poskytl orgánům činným v trestním řízení a byly přílohou trestního oznámení (čl. 35 a 36 spisu). První z listin je nazvaná rekapitulace stavby a součástí je rekapitulace objektů stavby a soupisu prací, kdy v kolonce uchazeč je uvedeno „E [redacted] pro P [redacted]“ a tato obsahuje rozpis nákladů stavby jednotlivých stok a zní na celkovou částku 2.607.615,53,- Kč, tedy odpovídá soupisu tak, jak byl dohodnut mezi E [redacted] a P [redacted]. Další listinou je v podstatě, co se týče rozsahu prací,

shodný soupis, nicméně celková částka za dané práce činí 2.346.854,02,- Kč a v kolonce uchazeč je uvedeno „A [redacted] pro E [redacted]“. Oproti objednavce datované dnem 27.10.2017 zde není uvedena cena za běžný metr, ale přímo ocenění jednotlivých položek, kdy navíc je zde uvedena položka „kácení stromů“ v částce 7.759,03,- Kč (i po odečtení položky kácení stromů je cena zakázky 2.339.094,99,- Kč, přičemž cena propočtená dle objednávky datované dnem 27.10.2017 činí 2.338.870,86,- Kč, jde tak o minimální odchylku způsobenou nejspíš chybou v propočtech). Kromě toho byl poškozeným do spisu dodán i malý papírek nadepsaný „výpočet“, kde je proveden výpočet tak, že jsou délky stok shodně s objednávkou datovanou 27.10.2017 (tedy ze strany E [redacted] vůči A [redacted]) násobeny zde uvedenou cenou za běžný metr, přičemž poslední položka je násobena částkou 2246,- Kč, nikoliv 22246,- Kč. Celkový výpočet veškerých stok pak činí částku 2.338,870,87,- Kč. K této listině uvedl sv. Ing. [redacted] že jí našel mezi materiály, které „zbyly“ po obžalovaném v jeho kanceláři, svědek potvrdil, že on jí rozhodně nevyhotovoval. Dle stavebního deníku, který měl na místě pořizovat sv. [redacted] (čl. 40 a násl.) byly práce na stavbě dané kanalizace započaty dne 31.10.2017 na základě „příkazu [redacted] [redacted] [redacted]“ následují záznamy o konaných pracích až do 24.11.2017, kdy je uvedena poznámka o nařízení ukončení prací a dne 28.11.2017 má být stavba předána P [redacted]. Na počátku stavebního deníku je v kolonce zhotovitel (dodavatel) uvedeno P [redacted] a.s. a E [redacted] s.r.o., k čemuž uvedl sv. [redacted] že si tuto skutečnost neuvědomuje, on měl za to, že zakázka je vyhotovována pro P [redacted] přičemž stavební deník se samozřejmě nacházel v prostorách společnosti A [redacted] a přístup k němu mohli mít zaměstnanci této společnosti, rozhodně s ním nenakládal tak, že by ho „nedával z ruky“. Z daného stavebního deníku je zřejmé, že fakticky měly být práce na zakázce ze strany A [redacted] zahájeny dříve než došlo k akceptaci objednávky ze strany E [redacted] vůči P [redacted] (k tomuto dochází až 3.11.2017), k jejich zahájení mělo dojít bezprostředně po datu, jímž je opatřena objednávka prací E [redacted] vůči A [redacted]. Danými důkazy bylo současně prokázáno, že obžalovaný do dispozice poškozeného A [redacted] nezjištěným způsobem obstaral objednávku od společnosti E [redacted] vůči A [redacted], tuto poskytl Ing. [redacted] přičemž současně bylo prokázáno, že to byl on, kdo nařídil zaměstnancům A [redacted] zahájit práce na zakázce. Byť nebyl dohledán žádný důkaz svědčící tomu, že by došlo k nějaké formální akceptaci dané objednávky, tedy např. jejím potvrzením zaslaným mailem či jinak vůči společnosti E [redacted], soud považuje rovněž v daném případě smlouvu o dílo za uzavřenou, když byla doložena objednávka ze strany E [redacted] (kterou doručil do dispozice A [redacted] obžalovaný, u něhož bylo prokázáno, že za E [redacted] fakticky jednal) a akceptace v podobě faktického úkonu ze strany obžalovaného, který nařídil pracovníkům společnosti A [redacted] zahájit práce na dané zakázce, čímž konkludentně vyslovil souhlas s objednávkou (současně on byl u A [redacted] osobou, jež byla oprávněna takový úkon činit). Tedy i v tomto případě došlo k uzavření smlouvy o dílo, jejíž předmět byl dostatečně konkretizován v písemné objednávce, kterou měl soud k dispozici.

23. Současně nelze argumentovat tím, že obžalovaný nemohl zvýhodnit společnost E [redacted] vůči A [redacted] když smlouva o dílo byla v souladu s výše uvedeným nejprve uzavřena mezi E [redacted] a A [redacted] (tedy by bylo možno tvrdit, že obžalovaný nemusel mít představu o ceně za dílo ze strany P [redacted] vůči E [redacted]). Smlouva P [redacted] – E [redacted] sice byla formálně uzavřena až 3.11.2017 (když fakticky již probíhaly práce), ale konečná výše ceny za dílo byla mezi stranami tou dobou již dohodnutá, když potvrzené soupisy byly zaslány, resp. předány sv. [redacted] [redacted] počátkem října 2017 (poté, co sv. [redacted] obžalovanému sdělil, jak má cenová nabídka vypadat).
24. Kromě toho je nutné k objednavce datované dnem 27.10.2017 uvést, že byť nebylo prokázáno, že tato byla vůči A [redacted] zaslána mailem či doručena jinak., než jak uváděl sv. Ing. [redacted] (tedy že mu byla předložena obžalovaným), tak taková objednávka byla přílohou mailů, jež byly zasílány z mailové adresy [redacted] jiným osobám, a

to hned ve dvou případech. Poprvé se jednalo o mail ze dne 17.1.2018 „přeposílaný“ na stejnou adresu, tedy na [REDACTED] (čl. 1230 příl. č. 2, sv. 4), a dále o mail ze dne 20.2.2018 zasílaný na adresu [REDACTED] (čl. 1468 příl. č. 2, sv. 4). V obou případech byl součástí mailů dále dopis Ing. [REDACTED] za A [REDACTED], jehož obsahem je zjevná snaha dosáhnout zaplacení dříve zaslané faktury za práce na dané zakázce. Přítomnost dané objednávky v mailech společnosti E [REDACTED] svědčí o tom, že taková objednávka skutečně existovala a tato společnost jí měla v dispozici, tedy nedošlo např. k dodatečnému „vyrobení si“ takové listiny ze strany poškozené společnosti. Uvedené stvrzuje věrohodnost výpovědi sv. Ing. [REDACTED] že přesně tuto objednávku obdržel od obžalovaného, když jej urgoval o doložení písemností k zakázce, kterou obžalovaný nařídil pracovníkům společnosti realizovat.

25. Časová souvislost jednotlivých úkonů naznačených výše pak zpochybňuje tvrzení sv. [REDACTED] o tom, že na stavbě měli nejprve pracovat zaměstnanci E [REDACTED], než zde nastoupila technika a zaměstnanci společnosti A [REDACTED], byť i z jeho výpovědi vyplynulo, že pouze předpokládal, že jde o zaměstnance E [REDACTED]. Stejně tak provedené důkazy vylučují verzi, že by společnost A [REDACTED] byla sjednána na dané práce poté, co E [REDACTED] dohodl jiného subdodavatele, který svou účast odřekl. Toto sice naznačoval sv. [REDACTED] který neznal jméno daného subjektu, stejně jako s touto verzí pracovala obhajoba, nicméně soudu nikdy nebylo ze strany obžalovaného (ten nevypovídal), či obhajoby sděleno, jaká osoba měla být daným „původním subdodavatelem“. Z dokazování však vyplynulo, že dohoda mezi P [REDACTED] a E [REDACTED] ohledně zhotovených prací byla uzavřena dne 3.11.2017, což byla doba, kdy již byla učiněna ze strany E [REDACTED] vůči A [REDACTED] objednávka i akceptace na zhotovení části dané zakázky v podobě stavby stok a fakticky již tuto činnost společnost A [REDACTED] na stavbě prováděla. I sv. [REDACTED] potvrdil, že A [REDACTED] měla zastát veškeré práce, které byly objednány u E [REDACTED], tedy je vyloučeno, že by A [REDACTED] byla pro obžalovaného určitou „krizovou variantou“ řešení dané zakázky (k tomu je nutné poznamenat, že i kdyby původně měla být zakázka zhotovována jiným subdodavatelem, a teprve poté, co práce tento odmítl, byla sjednána dohoda s A [REDACTED] tak by to nic neměnilo ve vztahu k naplnění znaků daného trestného činu, pouze by se mohlo jednat o skutečnost mající vliv na závěr o intenzitě naplnění subjektivní stránky trestného činu – závěr o tom, že obžalovaný sice úmyslně takto jednal, nicméně „pod tlakem“ nastalých okolností). Ovšem jak již bylo řečeno, provedené důkazy vylučují závěr o tom, že by ze strany obžalovaného jednajícího skrytě za E [REDACTED] byl někdy dán úmysl danou zakázku realizovat jinak, než způsobem, který zvolil, tedy za použití pracovníků a techniky A [REDACTED], za níž měl rovněž oprávnění uzavírat obdobné smlouvy.
26. Posledním znakem projednávané skutkové podstaty dle § 255a odst. 1 trestního zákoníku je úmysl zde vymezeným jednáním opatřit sobě nebo jinému výhodu nebo prospěch. Daná skutková podstata nevyžaduje opatření finančního prospěchu, ale může se jednat o jakoukoliv výhodu v rámci obchodního styku, nicméně v daném případě jednání směřovalo k získání finančního prospěchu, a to ve výši rozdílu cen díla, jež měla zaplatit společnost P [REDACTED] společnosti E [REDACTED], a jež měla za totéž zaplatit společnost E [REDACTED] společnosti A [REDACTED]. Ze znění příslušného ustanovení zákona (shodně i judikatura, např. usnesení Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 5 Tdo 341/2018) je zřejmé, že přečin zneužití postavení v obchodním styku je tzv. předčasně dokonáným trestným činem, který je formálně dokonán, aniž by pachatel musel realizovat svůj úmysl opatřit sobě nebo jinému výhodu nebo prospěch. Tedy k dokonání trestného činu není nutné, aby předpokládaný následek, kterým je získání výhody či prospěchu nastal, postačí jednání v úmyslu takového cíle dosáhnout.
27. K dovození závěru o naplnění daného znaku trestného činu je nutné popsat ještě následující okolnost, kterou soud z provedeného dokazování považuje za prokázanou. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný jednající za dva konkurující si podnikatelské subjekty od počátku

věděl a předpokládal, že zatímco prvnímu subjektu E [redacted] bude za zakázku ze strany objednatele zaplacená cena ve výši 2.607.615,53,- Kč (včetně položky kácení stromů), tato společnost nebude jakoukoliv část zakázky vykonávat svými zaměstnanci či prostředky, ale zakázku fakticky splní společnost A [redacted], která však za tuto činnost (bez ohledu na náklady spojené s plněním zakázky) obdrží od E [redacted] částku 2.338.870,86,- Kč. Přitom obě zakázky byly zcela shodné s výjimkou položky „kácení stromů“, která však s ohledem na svou výši 8.621,15,-Kč ve vztahu k celkové ceně zakázky byla zcela podružná. Takový závěr soudu vyplývá zejména z výpovědí svědků, kteří potvrdili, že společnost E [redacted] ani v náznamech nedisponovala pracovní silou a pracovními prostředky, kterými by mohla takovou zakázku zabezpečit. Sv. [redacted] uvedl, že v době bezprostředně předcházející dané zakázce, když pro E [redacted] pracoval v [redacted] tak tato společnost neměla žádné technické vybavení, na zakázce se pracovalo s jeho bagrem, neboť mu obžalovaný řekl, že společnost zakládá a žádné stroje zatím nemá. Obdobně hovořil i sv. [redacted] st. či sv. [redacted] [redacted] který uvedl, že na stavbě v [redacted] pracoval dokonce se svým krumpáčem (tedy ani takto běžným vybavením pro stavební práce minimální hodnoty daná společnost nedisponovala). I sv. [redacted] formální jednatel E [redacted], jako jediný majetek společnosti označil „svou lopatu, krumpáč, flexy a sbíječky“, tedy on při výkonu práce pro danou společnost užíval vlastní pracovní náčiní. I laikovi v daném oboru je známo, že výkop kanalizace v obci není možno provést pomocí nářadí typu krumpáč a lopata, nýbrž je nutné technické vybavení v podobě těžké stavební techniky. Ostatně bylo zaměstnanci a jednatelem A [redacted] sděleno a z listin provedených k důkazu doloženo, že A [redacted] za účelem provedení daných prací si musela pronajmout větší bagr, než kterým disponovala, s ohledem na tvrdost místního terénu, a obžalovaný chtěl zajistit i vypůjčení skalní frézy, k čemuž však již zásahem Ing. [redacted] nedošlo (čl. 92-96, 97, 905-907 a 908-910 spisu). To, že vypůjčení strojů, byť bylo fakticky za A [redacted] provedeno jiným pracovníkem, inicioval právě obžalovaný, potvrdil např. i sv. [redacted]. Sv. [redacted] pak výslovně uvedl, že zakázka se měla realizovat tak, že vše objednané od P [redacted] se mělo „překlopit“ na A [redacted] a měl to provést právě obžalovaný díky svému postavení v A [redacted]. Z dokazování tak jednoznačně vyplynulo, že společnost E [redacted] v rozhodné době neměla žádné materiální vybavení, dokonce i sídlo společnosti bylo formální – v bydlíšti sv. [redacted] [redacted] (viz jeho výpověď), společnost neměla žádný prostor svého zázemí, žádnou techniku či pracovní pomůcky pro obor stavebnictví zcela základního charakteru (např. lopaty, krumpáče atd.). I z pohledu laika lze uzavřít, že „ručně“ není možno hloubit kanalizaci v jakémkoliv terénu, natož v terénu kamenitém či skalnatém, což byl případ dané zakázky, na což jak uvedl sv. [redacted] [redacted] byl obžalovaný upozorněn. Jiná situace ovšem panovala u společnosti A [redacted], což byl subjekt běžně takové stavební práce vykonávající, dostatečně zabezpečen technicky, byť nedisponoval veškerou technikou nutnou pro danou zakázku. V tomto ohledu však vysvětlil sv. Ing. [redacted] že při lepší přípravě by jeho společnost byla schopna dané práce odvést. Rozvinul, že půjčování bouracího kladiva v případě takové zakázky je neekonomické a věc se řeší např. zakoupením staršího stroje, či je třeba vyřešit ubytování pracovníků v místě vzdálenějším od sídla společnosti, aby se minimalizovaly náklady spojené s dopravou. Obžalovaný u společnosti A [redacted] dlouhodobě působil, tedy si byl vědom skutečnosti, že tato společnost je schopná dané práce odvést, tedy dostát smluvnímu závazku. Současně s ohledem na to, že obžalovaný nebyl ve sféře osobně – majetkové zainteresován na hospodářské situaci či kondici společnosti A [redacted], nemusel řešit případnou nevýhodnost či „prodělečnost“ dané zakázky pro tuto společnost. Je zřejmé, že po uzavření dané smlouvy by společnost A [redacted] byla nucena dostát svým závazkům (pokud tyto smluvně převzala), a pokud by v souvislosti se zakázkou měla náklady neúměrné ceně za dílo, tak by jí nezbylo, než tyto pokrýt z vlastních zdrojů, což by se nikterak nedotklo majetkové sféry obžalovaného. A [redacted] byla v rozhodné době natolik silným podnikatelským subjektem, že by nejspíš takovou ztrátu byla schopná pokrýt ze svých zdrojů (k čemuž ostatně nakonec i došlo, když A [redacted] v řízení doložila, že s danou zakázkou

měla výdaje, jež jí do dnešního dne nebyly ani zčásti uhrazeny, a společnost dále řádně funguje). Obžalovaný si tak byl vědom skutečnosti, že od společnosti P má za zhotovení zakázky obdržet částku výše uvedenou cca 2,6 mil. Kč pro společnost E, přičemž tuto zakázku zhotoví společnost A svými prostředky a pracovníky a dostane za ní vyplacenu částku výše uvedenou cca 2,3 mil. Kč. Rozdíl v cenách za dílo by pak připadl společnosti E, jež žádným způsobem na zhotovování díla neparticipovala, potažmo by prospěch byl k dispozici obžalovanému, který fakticky společnost ovládal. Je třeba si uvědomit to, co již bylo uvedeno výše, že E byla v podstatě „fiktivní právnická osoba“ bez skutečného sídla, jakéhokoliv zázemí, bez jakéhokoliv byt' zanedbatelného majetku, s cca dvěma zaměstnanci souběžně zde zaměstnanými, kteří zde pracovali po dobu několika týdnů či měsíce (dle zprávy OSSZ č. 1101 spisu E zaměstnával od .2017 do .2017, od .2017 do .2017, od .2017 do .2017, od .2017 do .2017 a od .2017 do .2017). Z uvedených přehledů vyplývá, že pokud byly práce na předmětné zakázce zahájeny dne 31.10.2017, tak v této době neměl E žádného zaměstnance. Těmito důkazy tak soud považuje za prokázané, že jednání obžalovaného bylo vedeno úmyslem získat pro sebe či jiného (E) finanční prospěch v rozsahu rozdílu cen výše uvedených dvou zakázek. Je současně zřejmé, že takový smluvní vztah byl na úkor jednoho z dotčených podnikatelů, a to A, a současně ve prospěch druhého z nich – E. To, že k nabytí prospěchu nedošlo z důvodu zásahu jednatele znevýhodněné společnosti, nemá pro naplnění znaků skutkové podstaty daného trestného činu žádný význam, neboť jak již bylo řečeno, trestný čin je dokonán již uzavřením či dáním popudu k uzavření smlouvy s předpokládaným úmyslem za splnění dalších podmínek na straně zákonem vymezených subjektů.

28. K otázce posouzení subjektivní stránky na straně obžalovaného, tedy jeho úmyslu jednat způsobem předpokládaným daným ustanovením trestního zákoníku, je nutné dále zmínit následující provedené důkazy. V řízení byl zajištěn a k důkazu proveden i obsah e-mailové korespondence zasílaný ze soukromé mailové adresy obžalovaného (viz příloha č. 1). Z uvedené korespondence je možno dovodit nejen to, že obžalovaný se snažil skrývat své faktické postavení ve společnosti E, nýbrž i skutečnost, že to byl právě on, kdo jednání dané osoby řídil. Takový závěr vyplývá např. z následujících mailů. V první části přílohy č. 1 spisu jsou obsaženy e-maily, v nichž obžalovaný komunikuje se sv. ohledně založení společnosti E, doložení příslušných formalit, řeší osobní dotazníky zaměstnanců a pracovní smlouvy, údaje o zaměstnancích pak získává od sv. Na čl. 37 přílohy č. 1 je obsažen mail od obžalovaného vůči ve znění: „Čau, vytiskni to a dej to zítra dopravci. Mé jméno nijak nezmiňuj.“ To, že komunikaci s A i poté, co došlo k ukončení pracovního poměru obžalovaného u této společnosti, řídil právě obžalovaný, vyplývá z mailu viz čl. 89 přílohy č. 1 zasláného z adresy obžalovaného ve znění: „Čau potřebuji, abys tento dopis zaslal z doporučeně. Nejlépe zítra. Potvrzenku si schovej.“ V příloze je pak obsažen dopis E vůči A, jehož obsahem je zpochybnění zasláných faktur. Paradoxně je zde rovněž sdělení, že není za společnost E oprávněn jakkoliv jednat či ji zastupovat. Mailem ze dne 27.7.2018 (čl. 197) sv. zasílá obžalovanému materiály od A se sdělením, že je třeba domluvit se na postupu. Rovněž zápis z jednání ze dne 5.10.2017 ohledně zakázky na stavbě kanalizace, o němž hovořil sv. že měl toto jednání vést s obžalovaným, je pak zasílán na soukromý mail obžalovaného (viz čl. 45 a násl. přílohy č. 1), což opět potvrzuje výpověď tohoto svědka, že za E jednal pouze s obžalovaným. Soukromým mailem obžalovaného „procházela“ i subdodavatelská smlouva v dané věci (čl. 65 a násl. příl. č. 1). Z adresy byl dne 12.4.2018 zaslán mail ve znění: „Čau, takto to prosím podepiš a zašli na A“, kdy přílohou byla korespondence týkající se daného obchodu (čl. 1480 příl. č. 2, sv. 4). S ohledem na skutečnost, že v rozhodné

době se v E[redacted] vyskytovali pouze sv. [redacted] a obžalovaný a mail je posílán sv. [redacted] lze dovodit, že jedinou osobou, která jej mohla z dané adresy posílat, byl právě obžalovaný. Kromě výpovědí výše uvedených svědků, kteří potvrdili, že fakticky považovali za osobu řídící společnost E[redacted] právě obžalovaného (např. sv. [redacted] [redacted] [redacted] st.), vyplývá stejný závěr i obsahu mailové komunikace, ostatně sv. [redacted] [redacted] který celou zakázku za společnost P[redacted] dojednával, také uvedl, že jedinou osobou, s níž jednal, a to jak ve vztahu ke společnosti A[redacted] tak E[redacted], byl právě obžalovaný, ostatně svědek sám uvedl, že mu později došlo, že obžalovaný je v „konfliktu zájmů“. Ze všech uvedených důkazů soud dovozuje závěr, že obžalovaný cíleně jednal za dva konkurující si podnikatele, kdy zneužil postavení, které u těchto dvou podnikatelů měl, a jednal způsobem, že z jednání měla vzniknout výhoda pro jednoho z podnikatelů na úkor druhého (tzv. selftrading).

29. Obsah citovaných e-mailových schránek pak byl zajištěn na základě povolení sledování osob a věcí ve smyslu § 158d trestního řádu založených na čl. 325 a 348 spisu. Z vyhodnocení IP připojení (čl. 365 a násl.) vyplynulo, že obžalovaný měl i při odesílání mailů ze svého soukromého účtu užívat IP připojení společnosti A[redacted]. E-mailová komunikace z e-mailové adresy přidělené obžalovanému u společnosti A[redacted] shodně jako další materiály, které měl obžalovaný zanechat v kanceláři u A[redacted] po skončení svého pracovního poměru, byly řádně vydány zástupcem této společnosti, a rozhodně nelze dovozovat, že se jednalo o soukromou korespondenci obžalovaného, na níž by se vztahoval čl. 13 Listiny základních práv a svobod (listovní tajemství) a k využití jejíhož obsahu v rámci trestního řízení by byl nutný příslušný příkaz soudu, neboť šlo o materiály a komunikaci obžalovaného při plnění jeho pracovních povinností v rámci pracovně právního vztahu, které tak spadají do sféry zájmů zaměstnavatele, tedy A[redacted], a mohou být daným subjektem bez dalšího vydány pro účely trestního řízení.
30. Oproti podané obžalobě došlo k určitým změnám skutkové věty s ohledem na výsledky dokazování, kdy soud v části, v níž popisuje zaslání cenové nabídky ze strany společnosti E[redacted] dne 5.10.2017 vycházel z příslušné mailové komunikace, kdy přílohou mailu bylo pouze vyčíslení cenové nabídky na stavbu kanalizačních přípojek, nikoliv i stok, jak bylo uvedeno v obžalobě. Nicméně soud dále doplnil v souladu s výpovědí sv. [redacted] [redacted] bod popisující skutečnost, že obžalovaný zástupci P[redacted] předal cenové nabídky E[redacted] i A[redacted] na stavbu kanalizačních stok, kdy cenová nabídka A[redacted] byla vyšší. K tomuto mělo dle výpovědi sv. [redacted] [redacted] dojít při jednání mezi ním a obžalovaným na stavbě (dne 5.10.2017) či bezprostředně poté. Současně bylo zjištěno, že objednávka společnosti E[redacted] vůči A[redacted] byla zapsána do knihy zakázek před 18.10.2017, tedy v dané době byla vůči této společnosti učiněna prostřednictvím obžalovaného, byť byla v písemné formě datována až dnem 27.10.2017, což bylo promítnuto do znění výroku rozsudku, nicméně k uzavření smlouvy došlo až akceptací, k níž došlo faktickým nařízením provedení prací a jejich zahájením dne 31.10.2017. Odlišně byla stanovena i výše očekávaného prospěchu, který byl snížen o položku „kácení stromů“, jež byla součástí objednávky ze strany P[redacted] vůči E[redacted], ale nebyla součástí objednávky od E[redacted] vůči A[redacted]. Konkrétní výše ceny za dílo, jež měla obdržet společnost E[redacted] od P[redacted] se odráží v listině zaslané mailem dne 3.11.2017 (čl. 465 příl. č. 2, sv. 2 – od [redacted] vůči [redacted], jež rekapituluje požadované práce a výši jejich finančního ohodnocení, když sv. [redacted] [redacted] uvedl, že poté, co obžalovanému „napověděl“, v jaké výši je nutné cenovou nabídku podat, tak to tento učinil, a taková nabídka pak byla akceptována. Z tohoto soud dovozuje, že již 5.10.2017 či v době úzce s tímto datem související byla mezi P[redacted] a E[redacted] dohodnuta finální cena za výstavbu stok (ve výši 2.607.615,53,- Kč), tedy takto byla mezi daným subjekty dohodnuta v době, kdy obžalovaný příkazem k zahájení prací zaměstnancům A[redacted] (tedy akceptací objednávky) uzavřel smlouvu o dílo mezi E[redacted] a A[redacted] (dne 31.10.2017). Byť

mezi P a E byla formálně smlouva uzavřena až poté dne 3.11.2017, takto byl stvrzen stav mezi stranami již dohodnutý (co se týče ceny zakázky).

31. Soud zamítl návrhy obhajoby na doplnění dokazování, a to výsledkem sv. ml., výsledkem osoby zapisující objednávky do knihy objednávek u A s.r.o., vyžádáním stavebního deníku společnosti P a.s., stavebního deníku N a výsledkem sv. ml. dále vyžádáním znaleckého posudku k hodnocení obvyklé ceny dané zakázky, když všechny uvedené důkazy považuje za nadbytečné, resp. nezpůsobilé jakkoliv ovlivnit důkazní situaci ve věci. Soud provedl výslech sv. st., který se vyjádřil ke spolupráci se společností E, kdy tento spolu se svým synem ml. měli vykonávat výkopové práce pro tuto společnost v. Šlo o výslech mající vypovídací hodnotu pouze k majetkovým poměrům společnosti E a postavení obžalovaného v rámci dané společnosti, rozhodně nemohly být tímto výsledkem zjištěny jakékoliv informace přímo k projednávané transakci. Výslech tohoto svědka považuje soud za zcela dostatečný a není nutné tázat se na tyto okrajové otázky i osoby, která spolu s tímto svědkem působila na téže stavbě v době předcházející stíhané zakázce. Osoba, jež formálně zapisovala objednávky do zakázkové knihy poškozeného, rovněž není způsobilá přinést jakékoliv relevantní informace, dle náhledu soudu lze předpokládat, že si na konkrétní 6 let starý záznam nebude pamatovat. Z provedeného dokazování jasně plyne, že „původcem“ dané objednávky byl právě obžalovaný, a to, že jej do knihy zapsala další osoba, nemůže na takovém záznamu cokoli změnit. Soudu vůbec není zřejmé, jaké rozhodné skutečnosti by mohl přinést důkaz stavebním deníkem společnosti P či N a rovněž postrádá důvod výsledku sv. Pokud N či sv. měli mít cokoli společného s danou zakázkou, bylo na obhajobě, aby takové skutečnosti tvrdila, což se však nestalo, stejně tak stavební deník P nemůže přinést jakoukoliv změnu důkazní situace. Práce na místě vykonávala společnost A pro společnost E, tedy soudu není zřejmé, jak se uvedené promítalo do stavebního deníku společnosti P, která díky zadání subdodávky uvedené práce svými pracovníky neprováděla. Rovněž znalecký posudek na obvyklou cenu zakázky je důkaz zcela se mýějící s předmětem řízení, obžalovaný není činěn odpovědným za to, že by uzavřel smlouvu za obecně nevýhodných podmínek pro subjekt přijímající závazek (myšlena nevýhodnost z hlediska skutečných nákladů spojených s danou zakázkou, což by nejspíš bylo podstatné při trestním stíhání pro trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 trestního zákoníku), nýbrž za výše popsané jednání, tzv. selftrading, u něhož skutečná „hodnota“ zakázky nehraje roli. I kdyby zakázka nebyla pro A „nevýhodná“ z hlediska obvyklé ceny takové zakázky, obžalovaný by byl odpovědným za daný trestný čin, pokud při sjednávání takové zakázky jednal jménem dvou konkurujících si podnikatelů způsobem, který jednoho z nich znevýhodňuje s cílem získat pro druhého výhodu, což bylo v dané věci prokázáno. Soud pak není povinen provádět veškeré důkazy, které dle návrhu stran mohou přinést nějaké informace ve věci, ale podle § 2 odst. 5 trestního řádu má provádět důkazy vedoucí ke zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí, tedy soud má provádět pouze důkazy nutné k meritornímu rozhodnutí ve věci, nikoliv všechny v úvahu přicházející důkazy, aniž by tyto byly schopny jakkoliv ovlivnit zjištěný skutkový stav ve věci. Proto byly výše uvedené důkazní návrhy obhajoby zamítnuty.
32. Dále se soud vypořádá s námitkami obhajoby vyjádřenými v závěrečné řeči, a to v rozsahu, kdy dosavadním odůvodněním rozsudku již tyto nebyly vyvráceny. Podstatná část argumentace obhajoby se soustředila na číslu 22.246,- Kč u položky v objednávce datované dnem 27.10.2017 (E-A) a tvrdila, že nešlo o písařskou chybu, resp. i kdyby šlo o písařskou chybu, tato s ohledem na ustanovení § 557 obč. zák. musí být vykládána v neprospěch osoby takovou chybu činící, tedy E jinými slovy řečeno, A měla právo po E požadovat uvedenou částku za danou část zhotovených stok. Ustanovení § 557 obč. zák. stanoví pravidlo, podle kterého připouští-li

použitý výraz různý výklad, vyloží se v pochybnostech k tíži toho, kdo výrazu použil jako první. Dle názoru soudu toto ustanovení vůbec nedopadá na danou situaci, neboť číslovku 22.246,- Kč nelze „různými způsoby vykládat“. Nejde zde o rozpor v odlišném smyslu užitého výrazu, nýbrž o to, že v daném případě byl učiněn omyl spočívající v uvedení nesprávné číslice. V civilním právu platí zásada výkladu veškerých úkonů v souladu s úmyslem jednajících stran, kdy z důkazů, které již byly popsány výše, je evidentní, že šlo zkrátka o omyl v číslici. Pokud by měl daný úsek stoky být oceněn danou cenou, tak to neodpovídá ceně za další části stejného díla, kdy uvedená část se od ostatních výrazně neliší, rozhodně to neodůvodňuje desetinásobné navýšení ceny. Za danou cenu takovou práci neměla odvést ani společnost E [redacted] pro P [redacted], ani společnost P [redacted] pro obec [redacted] když tato společnost byla původním zhotovitelem a byla odpovědná navíc oproti subdodavatelům i za dodání materiálu (toto vyplývá z původní smlouvy o dílo mezi obcí a P [redacted], jež je přílohou trestního oznámení a toto sdělil i sv. Ing. [redacted] Již bylo poukázáno na „papírový ústřízek“, který byl nalezen v materiálech zanechaných obžalovaným v prostorách A [redacted] po jeho ukončení pracovního poměru, kde zde provedené propočty odpovídají tomu, že se mělo jednat o částku 2.246,- Kč. Pokud by daná část stoky měla být ohodnocena částkou 22.246,- Kč, pak by se E [redacted] měl zavázat za danou zakázku zaplatit svému subdodavateli A [redacted] více, a to nepoměrně více, než by sám měl obdržet od P [redacted]. V daném případě by totiž cena dané zakázky dosáhla částky téměř 3,2 mil. Kč. Argumentaci obhajoby, že E [redacted] mohl zamýšlet sanovat ztrátu z této zakázky např. při stavbě přípojek dané kanalizace, soud považuje za zcela smysl postrádající. Soud nevidí důvod, pro který by jeden podnikatel, jenž má za vykonanou práci obdržet určitou odměnu, vykonal danou práci s využitím jiného podnikatele, jemuž za danou práci zaplatí víc, než obdrží. Toto je v přímém rozporu s definicí podnikatele dle § 420 odst. 1 obč. zák. jako osoby, jež vykonává zde popsanou činnost za účelem *dosažení zisku*. To, že soud nepovažuje projednávanou věc za „běžný obchodní spor“, jak namítala obhajoba, je zřejmé z výroku jeho rozhodnutí a v podstatě celého odůvodnění tohoto rozsudku, v němž soud vysvětluje, proč jednání obžalovaného považuje za naplňující znaky daného trestného činu. K námitce, že ve věci nebyl proveden žádný přímý důkaz, že nabídky, jež byly předloženy společnosti P [redacted], vypracoval právě obžalovaný, kdy dle obhajoby do jeho počítače mohla „vstoupit“ jiná osoba, lze dodat, že soud při svém rozhodování nevycházel pouze z obsahu e-mailové komunikace, ale z celého souhrnu důkazů, které hodnotil ve vzájemných souvislostech. Sv. [redacted] [redacted] potvrdil, že mu obžalovaný předal nabídky za obě společnosti, že za obě společnosti jednal pouze s ním, že to byl právě obžalovaný, kdo jej „nasměroval“ ke společnosti E [redacted] a zaručoval, že tato bude schopná danou zakázku zhotovit. Výpověď sv. [redacted] [redacted] pak je přímým důkazem, neboť svědek hovořil o tom, co vnímal vlastními smysly. To, že byl obžalovaný osobou jednající i za subjekt E [redacted] vyplývá dále z výpovědi sv. [redacted] [redacted] [redacted] [redacted]. To, že obžalovaný rozhodl, že dané práce bude provádět na místě A [redacted], tedy že to byl on, kdo akceptoval nabídku, jež byla prokázána, vyplývá z výpovědi sv. Ing. [redacted] sv. [redacted] sv. [redacted]. Soud tak vycházel z řady vzájemně se podporujících důkazů vedoucích k jednoznačnému závěru, který je vyjádřen ve výroku rozsudku. Další námitkou obhajoby bylo tvrzení, že A [redacted] „do zakázky nechtěla jít“, tudíž by jí stejně nebyla ochotna provádět. To, že daný subjekt o zakázku nemá zájem, bylo tvrzením obžalovaného, a to s cílem získat zakázku pro E [redacted]. Absurditu daného tvrzení obhajoby pak lze nejlépe ilustrovat faktickým stavem, kdy na pokyn obžalovaného A [redacted] nakonec uvedenou zakázku, o kterou „neměla zájem“, prováděla, a to za cenu nižší, než by jí mohla provádět, pokud by uzavřela smlouvu s P [redacted] přímo. Nedůvodné je i tvrzení obhajoby, že společnosti E [redacted] byla ze strany P [redacted] zaslána výzva k učinění cenové nabídky jako první. Sv. [redacted] [redacted] uvedl, že postupně všem možným kandidátům zasílal totožný mail a pořadí zaslání takového mailu rozhodně nemá žádný vliv na to, kdo bude vybrán jako smluvní partner, šlo o ryze technickou záležitost nemající žádnou souvislost s danou zakázkou. Vyvráceno bylo i tvrzení

obhajoby, že nebylo prokázáno, že to byl právě obžalovaný, kdo zakázku u A■■■■■■ objednal, když objednávka je podepsána sv. ■■■■■■. Soud pouze zopakuje, že sv. Ing. ■■■■■■ uvedl, že objednávku získal od obžalovaného, sv. ■■■■■■ ■■■■■■ potvrdil, že jednal o zakázce jen s obžalovaným, sv. ■■■■■■ uvedl, že šlo o zakázku, s níž neměl nic společného, toto jsou hlavní důkazy, z nichž soud dovodil, že to byl obžalovaný, kdo jménem společnosti E■■■■■■ objednal a jménem A■■■■■■ akceptoval danou zakázku.

33. Byť toto nejspíš částečně přesahuje žádoucí obsahový rámec odůvodnění rozsudku, soud považuje za nutné alespoň stručně okomentovat určitý aspekt způsobu vedení obhajoby, který se při dokazování v dané věci projevil, a to vše při vědomí, že je právem obžalovaného zvolit způsob obhajoby, jež se mu jeví vhodným (při respektu k právním předpisům). Soud považuje za vhodné se touto záležitostí zabývat i proto, že státním zástupcem bylo navrhováno uložení přísnějšího trestu obžalovanému, než bylo původně navrhováno v obžalobě, a to právě s poukazem na „obstrukční“ přístup obžalovaného v hlavním líčení, jež vypovídá o postoji obžalovaného v trestním řízení, což je jedním z aspektů majících vliv na stanovení druhu a výměry trestu dle § 39 odst. 1 trestního zákoníku. Oním „obstrukčním způsobem“ vedení obhajoby byl myšlen postoj obžalovaného, který téměř u všech listinných důkazů odmítal jejich pouhé předložení stranám k nahlédnutí dle § 213 odst. 1 trestního řádu, nýbrž navrhoval jejich čtení dle § 213 odst. 2 trestního řádu, a to čtení veškerého obsahu listiny. Soud v tomto ohledu poznamenává, že na rozdíl od zákonné úpravy dřívější, kdy listinné důkazy byly prováděny pouze „čtením jejich obsahu“, současná právní úprava koncipuje primárně provedení listinného či věcného důkazu pouze jeho předložením stranám (případně dalším uvedeným subjektům) k nahlédnutí právě proto, aby hlavní líčení nebylo zbytečně časově zatěžováno zejména v případech, kde je nutné provádět velké množství listinných důkazů, čtením textu, který strany znají. Smyslem dané úpravy je tak číst obsah listin pouze v případě, kdy strany chtějí poukázat na konkrétní skutečnost vyjádřenou v textu dané listiny, či chtějí porovnat např. obsah dvou listinných důkazů, a v neposlední řadě v případech, kdy se obžalovaný chce vyjádřit ke konkrétní okolnosti takového důkazu. Ve všech těchto případech je čtení dané listiny smysluplné, neboť takto může dojít k odstranění určitých rozporů či zdůraznění např. skutečností tvrzených stranami, tedy toto přispívá v procesu dokazování prospědnictvím takového důkazu. Na druhou stranu takový význam rozhodně nemá čtení listin, u nichž stranami není zpochybňován jejich obsah či obžalovaný nepovažuje za nutné se k obsahu takové listiny jakkoliv vyjádřit, v těchto případech zákon předpokládá „pouhé“ předložení listiny, kteréžto má z hlediska provedení daného důkazu a jeho důkazní hodnoty stejný důsledek jako samotné čtení listiny. Pokud obžalovaný žádal přečtení téměř veškerých listin, aniž by k takové listině činil jakékoliv námitky či vyjádření, a to pouze proto, jak bylo obhajobou sděleno, že má na „takový postup právo a chce, aby vše u soudu zaznělo“, pak lze souhlasit se státním zástupcem, že se jedná o „obstrukční způsob“ uplatňování práva, jehož jediným účelem je prodloužit hlavní líčení. Pokud obhajoba měla k takovému postupu jakýkoliv racionální důvod, tak jej bohužel soudu nesdělila, a to i přes výzvu předsedkyně senátu. Soud neshledal ani důvod tvrzený obžalovaným v závěrečné řeči, totiž že čtení e-mailů mělo vést k jeho „vykreslení v lepším světle“, tedy v prezentaci jeho snahy daný problém řešit konstruktivně. Obsahem obžalovaným zmíněných mailů je mimo jiné vyhrožování jednatelem poškozeného trestním stíháním pro trestný čin pomluvy, naprosté odmítání jakýchkoliv nároků poškozeného či zasílání sdělení, že obžalovaný není oprávněn za E■■■■■■ jednat, a to z přímého pokynu obžalovaného učiněného jiné osobě. Tedy pokud bylo cílem čtení daných listin to, co uváděl obžalovaný, tak se dle názoru soudu takového cíle nepodařilo dosáhnout. S ohledem na znění ustanovení § 213 trestního řádu soud požadavku obhajoby spočívajícímu ve čtení veškerých požadovaných listin (zejména e-mailů a příloh) vyhověl s jedinými dvěma výjimkami, kterými bylo provedení listinných důkazů na čl. 325-326 a 348-349, jimiž bylo opatření soudce o povolení sledování osob a věcí, kde byl přečten pouze výrok daných opatření a soud i přes stanovisko obhajoby nečetl obsah odůvodnění těchto opatření, kdy má za to, že daným důkazem ve věci mělo být

prokázáno to, že obsah mailových schránek byl získán způsobem odpovídajícím zákonu, což dokládá výroková část daných opatření. Důvody, které rozhodující soudkyni k takovému postupu vedly vyjádřené v odůvodnění takového opatření, nejsou pro soud rozhodující v této věci závazné. Kdyby soud rozhodující ve věci dospěl k závěru, že takový postup neodpovídá zákonu, mohl by odmítnout s odkazem na toto provést na základě takového opatření získané důkazy (což se v dané věci nestalo). Z těchto důvodů soud uvedené důkazy provedl tak, že dle § 213 odst. 2 trestního řádu byla čtena pouze výroková část daných opatření.

34. Jednání obžalovaného naplnilo veškeré znaky přečinu zneužití postavení v obchodním styku dle § 255a odst. 1 trestního zákoníku, neboť obžalovaný jako zaměstnanec společnosti A [redacted] v postavení [redacted] a současně jako odpovědný [redacted] E [redacted] a jako osoba fakticky ovládající a řídící jednání této právnické osoby, za situace, kdy obě právnické osoby vykonávaly totožný předmět podnikání (resp. hned dva takové předměty podnikání), uzavřel jednak jménem společnosti A [redacted] v pozici zhotovitele se společností P [redacted] v pozici objednatele smlouvu o dílo, zároveň současně jako zástupce A [redacted] i osoba fakticky jednající za E [redacted] učinil objednávku totožného díla i akceptaci mezi uvedenými společnostmi. Společnost E [redacted] zvýhodnil při uzavření daných kontraktů na úkor společnosti A [redacted] tak, že nejprve konkrétním zpracováním cenových nabídek za obě společnosti dosáhl toho, že společnost P [redacted] jako původní objednatel zakázky vybrala jako svého smluvního partnera právě společnost E [redacted], a to z důvodu výhodnější cenové nabídky, dále tím, že uzavřel smlouvy za obě zmíněné společnosti tak, že při jejich splnění toto skýtalo finanční výnos společnosti E [redacted] na úkor A [redacted]. Toto reálně mohl učinit právě proto, že podával cenové nabídky za oba subjekty, tedy bylo zcela na jeho vůli, jaké cenové nabídky objednateli zašle, přičemž již od počátku věděl, že smluvní vztah bude uzavřen se subjektem nabízejícím nižší cenu, což byl E [redacted], nicméně fakticky práce vykoná A [redacted], a to za podmínek skýtajících finanční výhodu společnosti E [redacted] spočívající v tom, že E [redacted] od P [redacted] vyinkasuje cenu za dílo o 260.123,52,- Kč vyšší než vyinkasuje A [redacted] na základě smlouvy od E [redacted], kdy o tuto částku se obohatí formálně společnost E [redacted] a potažmo i obžalovaný, který danou společností fakticky řídil. Samotné smlouvy za oba subjekty tak obžalovaný uzavíral s vědomím, resp. s cílem získat danou výhodu pro E [redacted] (tedy pro jiného), případně pro sebe. Jak již bylo výše vysvětleno, soud považuje obě smlouvy o dílo (tedy mezi P [redacted] a E [redacted] a mezi E [redacted] a A [redacted]) za řádně uzavřené formou nabídky a její akceptace (tedy přečin byl spáchán formou uzavření, nikoliv „dání popudu k uzavření“ smlouvy). Jednání se obžalovaný dopustil ve formě přímého úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kdy tento chtěl s cílem získat výhodu uzavřít předmětné smlouvy na úkor jednoho z konkurujících si podnikatelů.
35. Při uvažích o druhu a výměře trestu soud vycházel z ustanovení § 38 a násl. trestního zákoníku. Obžalovaný byl dle § 255a odst. 1 trestního zákoníku ohrožen zákonnou trestní sazbou odnětí svobody v trvání až na čtyři léta. Obžalovaný je osobou dosud netrestanou, o níž soud kromě negativního hodnocení z místa bydliště (čl. 1348), k němuž obžalovaný uvedl, že je ovlivněno důvody lokálně politickými, nezjistil žádné negativní poznatky, tudíž mu svědčí polehčující okolnost dle § 41 písm. p) trestního zákoníku (dosavadní vedení řádného života). Nicméně žádnou další polehčující okolnost soud na straně obžalovaného neshledal. Tomuto naopak přitěžuje spáchání činu ze ziskuchtivosti, kdy cílem bylo obohacení sebe či právnické osoby, kterou fakticky řídil (§ 42 písm. b) trestního zákoníku), a dále spáchání činu s rozmyslem (§ 42 písm. a) trestního zákoníku). K tíži obžalovaného je nutné zohlednit i to, že obžalovaný při páčání činu zneužil specifické postavení, kterým disponoval ve společnosti A [redacted]. Soud si je vědom toho, že znakem skutkové podstaty daného činu je spáchání činu v konkrétním postavení vůči podnikajícím osobám, když znak skutkové podstaty trestného činu nemůže být současně i okolností přitěžující,

neboť by došlo k porušení zásady zákazu dvojího přičítání téže skutečnosti, nicméně v neprospěch obžalovaného soud nehodnotí samotnou skutečnost, že obžalovaný se dopustil dané trestné činnosti jako [REDAKCE] [REDAKCE] A [REDAKCE], nýbrž to, že z dokazování vyplynulo, že postavení obžalovaného ve společnosti bylo do značné míry dáno důvěrou, kterou požíval ze strany jednatele Ing. [REDAKCE] v důsledku které tento neměl potřebu příliš kontrolovat jeho aktivity, kdy takovou důvěru v rámci svého pracovního postavení obžalovaný zneužil. U obžalovaného pak soud postrádal jakoukoliv zpětnou vazbu, snahu po alespoň částečné eliminaci škod, které nepochybně na straně poškozeného v souvislosti s realizací dané zakázky vznikly. Ze strany obhajoby byl naopak prezentován zcela odmítavý postoj k jakýmkoliv nárokům ze strany A [REDAKCE]. Jak již bylo naznačeno, státním zástupcem, bylo navrhováno při ukládání trestu přihlídnout ke způsobu, jakým obžalovaný v rámci provádění důkazů zcela iracionálně obstruoval dokazování, což dle názoru státního zástupce dokládalo naprostou absenci sebereflexe, která by mohla odůvodnit předpoklad nějaké nápravy obžalovaného pro futuro (což jsou hlediska, k nimž soud při ukládání trestu přihlíží). V tomto ohledu soud souhlasí se státním zástupcem, že rozhodně jde o kritéria, k nimž by při ukládání trestu mělo být přihlídnuto, ostatně postoj obžalovaného jak ke spáchanému činu ex post, tak jeho přístup v rámci celého trestního řízení jsou kritérii, která ovlivňují volbu druhu a zejména výměry trestu (a takto je to předpokládáno v ustanovení § 39 odst. 1 trestního zákoníku). Argumentace státního zástupce v tomto ohledu se soudu jeví jako přiléhavá. Soud však při ukládání trestu k této okolnosti nepřihlédl, a to z následujících důvodů. Otázka konkrétního způsobu provedení listinného důkazu ve smyslu § 213 trestního řádu je otázkou právně odbornou, u níž v případě laika nelze předpokládat, že by dokázal posoudit relevantnost takového způsobu provedení důkazu, tedy soud předpokládá, že právně neznalá osoba ponechá vyžadovaný způsob provedení takového důkazu na osobě práva znalé, v daném případě obhájci. Poněkud iracionální způsob vedení dokazování požadovaný obhajobou (soud současně dané listiny musel provést k důkazu, aby z jejich obsahu mohl vycházet, a pokud strany navrhuji přečetní listiny dle § 213 odst. 2 trestního řádu, nemůže soud takovou listinu stranám pouze předložit k nahlédnutí) tak stěží je možno přičítat projevu skutečné vůle samotného obžalovaného, tedy dovodit, že tímto způsobem obžalovaný projevoval svůj pohrdavý postoj k předmětu řízení či soudu. Soud rozhodně není ochoten při rozhodování o trestu obžalovanému zohledňovat chování jeho obhájce. Z pohledu soudu iracionální chování obhajoby v rámci hlavního líčení tak soud rozhodně nezohlednil při ukládání trestu obžalovanému. Soud tak vycházel z toho, že obžalovaný je poprvé ve svém životě odsuzován za trestný čin spíše menší typové závažnosti, jeho jednání je možno hodnotit jako ojedinělé vybočení z jinak řádného života. Současně soud zohlednil dobu, která uplynula od spáchání daného činu, kdy trestní stíhání proti obžalovanému bylo zahájeno několik málo měsíců předtím, než by došlo k promlčení trestní odpovědnosti za daný čin dle § 34 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku. Na druhou stranu soud zohlednil zcela odmítavý postoj obžalovaného k jakýmkoliv nárokům poškozeného, který v souvislosti s chováním obžalovaného utrpěl nezanedbatelnou finanční újmu, byť jím uplatněná škoda nebyla bezprostředním následkem stíhaného činu. Soud tak uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání jednoho roku, tedy v pouhé čtvrtině zákonné trestní sazby a jeho výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání tří roků. Jelikož se obžalovaný snažil činem získat finanční prospěch (byť se mu to nepodařilo), jsou splněny podmínky § 67 odst. 1 trestního zákoníku pro uložení peněžitého trestu. Uložení takového trestu soud považuje současně za účelné, neboť postihuje pachatele trestného činu právě ve sféře, jíž svou trestnou činností zasáhl či se snažil zasáhnout. Obžalovaný je spoluvlastníkem hodnotné nemovitosti (rodinného domu s pozemkem, jejichž obvyklá cena činí více než 4,5 mil. Kč), kromě toho působí ve třech obchodních společnostech, jejichž předmětem činnosti je [REDAKCE]. On sám uváděl svůj čistý měsíční příjem cca 30.000,- Kč, což je však pro soud problematicky ověřitelné, neboť dotýčný není zaměstnanec, nýbrž osoba samostatně výdělečně činná. Zjištěné majetkové poměry obžalovaného dle názoru soudu odpovídají

stanovení výše denní sazby peněžitého trestu v částce 3.000,- Kč, přičemž s ohledem na spíše nižší závažnost daného přechinu soud stanovil peněžitý trest ve výši 100 denních sazeb (§ 68 odst. 2 trestního zákoníku). Dle § 68 odst. 1 a 2 trestního zákoníku lze peněžitý trest ukládat v rozmezí 20 až 730 denních sazeb, při výších denní sazby v rozmezí 100,- Kč až 50.000,- Kč. Současně se obžalovaný dopustil daného trestného činu zneužitím postavení ve dvou právnických osobách, tedy za účelem ztížení možnosti obžalovaného dopustit se takového jednání v budoucnu, mu soud dále dle § 73 odst. 1 trestního zákoníku uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkcí statutárního orgánu či jeho člena, prokuristy a [REDAKCE] [REDAKCE] u obchodní korporace, jejichž předmětem činnosti jsou ty činnosti, v souvislosti s jejichž výkonem se trestné činnosti dopustil. Obžalovaný takto jednal jako odpovědný zástupce jedné společnosti a osoba skrytě řídící danou společnost, tudíž v postavení, které je běžně vyhrazeno právě statutárnímu orgánu či prokuristovi obchodní společnosti. Byť v druhé společnosti byl v postavení zaměstnance, tak díky svému řídicímu postavení měl v podstatě kompetence obdobné statutárnímu orgánu, minimálně ve vztahu k smluvním partnerům. Dobu takového trestu pak soud stanovit totožně s délkou zkušební doby podmíněného odsouzení, a to za situace, kdy trest zákazu činnosti může soud uložit ve výměře jednoho roku až deseti let. Totožná délka zkušební doby podmíněného odsouzení a trestu zákazu činnosti se soudu jeví jako účelná právě z hlediska možnosti soudu reagovat stanovením povinnosti vykonat podmíněný trest odnětí svobody v případě, kdy by ze strany obžalovaného došlo k porušení jeho povinnosti řádně vykonávat uložený trest zákazu činnosti.

36. S nárokem na náhradu škody se připojila poškozená společnost A [REDAKCE] s.r.o., a to v částce 859.464,66,- Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení. Nárok poškozeného byl představován skutečnou škodou, tedy částkou, kterou poškozená vynaložila v souvislosti s plněním dané zakázky, dále ušlým ziskem spočívajícím v neoprávněném prospěchu, který měla získat E [REDAKCE] na úkor A [REDAKCE] stanovením rozdílných cen u totožné zakázky, a dále bezdůvodným obohacením, které poškozený spatřoval v částce, kterou fakticky vyplatila společnost P [REDAKCE] společnosti E [REDAKCE] v souvislosti s danou zakázkou, kterou však fakticky vykonala poškozená společnost. Jak již bylo řečeno, projednávaný trestný čin je předčasně dokonáným trestným činem, jenž byl dokonán samotným uzavřením smluv v neprospěch jednoho z konkurujících si subjektů v úmyslu získat výhodu pro druhý subjekt. Škoda, která vznikla poškozené v souvislosti s plněním dané zakázky, případně v souvislosti s náklady, které musela tato společnost vynaložit, aby mohla dostát svým smluvním závazkům, sice pramení z jednání obžalovaného, které bylo předmětem daného trestního stíhání, nicméně není škodou způsobenou přímo daným trestným činem, ale následnou škodou vzniklou v souvislosti s tím, že poškozená společnost měla na základě smlouvy, jejímž uzavřením došlo k naplnění znaků trestného činu, vyvíjet nějakou činnost, za níž neobdržela plnění. Nejde tak o škodu způsobenou přímo trestným činem, ale jednáním časově následujícím po spáchání trestného činu, jež mělo svůj původ v trestněprávně relevantním jednání obžalovaného (určení konkrétní výše takové následné škody by pak navíc vyžadovalo dokazování přesahující rámec trestního řízení). Z hlediska civilního práva pak je dále náklady poškozené A [REDAKCE] vzniklé v souvislosti s danou zakázkou povinen hradit primárně subjekt odlišný od obžalovaného, a to E [REDAKCE] s.r.o. Soud tak poškozeného odkázal s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních dle § 229 odst. 1 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce

může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Poškozený má možnost žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem, za který byla obžalovanému uložena majetková sankce tímto rozhodnutím, a to podle zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů. Žádost o uspokojení takového majetkového nároku je poškozený povinen podat Ministerstvu spravedlnosti České republiky nejpozději do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku, nebo do 60 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí vydaného soudem v řízení ve věcech občanskoprávních, kterým mu byl jeho majetkový nárok přiznán. Po uplynutí této lhůty právo na uspokojení majetkového nároku ze zvláštního účtu zaniká.

Plzeň 24.11.2023

JUDr. Helena Przybylová v. r.

předsedkyně senátu